

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Betty Schaefer

Denisa Žídková

Norma Desmond

Katarína Hasprová

Joe Gillis

Tomáš Savka

Max von Mayerling

Jiří Hájek

Sunset Boulevard – muzikálový šperk sezóny

OPERA

S. Prokofjev: Ohnivý anděl
Operní událost roku!

ČINOHRA

Jeden dům, mnoho osudů...
Autorská hra Odsun!!!

BALET

Barocco & Carmina burana
Večer složený ze dvou baletů

EXTRA

Umístění pamětní desky
Vladimíru Brázdovi

Jedinečné místo pro Váš gastronomický zážitek v centru Ostravy!

Navštivte JANAK restaurant & bar v hotelu Mercure Ostrava Center a vyberte si z naší pestré nabídky pokrmů.*

Těšíme se na Vaši návštěvu!

*Polední menu již od 109,- Kč
Speciální akce: pátek–neděle 20% sleva na konzumaci

Mercure
HOTELS

Hotel Mercure Ostrava Center
Československá 18/1742
702 00 Ostrava
Tel.: +420 595 606 600
E-mail: H7051@accor.com

JANAK
restaurant & bar

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci,

vstupujeme do nového roku 2015. Začátek nového roku je pro většinu z nás spojen s mnoha očekáváními, otázkami, předsevzetími. A s nadějí! Chceme být lepší, šťastnější, úspěšnější... Jací vlastně? Jaká bude a kam povede naše cesta v tomto novém roce? Co vše bude lepší než loni? Nový rok se před námi na svém začátku otevírá jako čistý bílý stůl, jako bílým sněhem čerstvě pokrytá dosud neprojetá cesta. Jako čerstvě vdechnutý čistý horský vzduch do plic. A do toho nového si neseme své závazky, dluhy, zkušenosti, dary i ztráty, šrámy i bolesti, které nelze nechat jen tak za dveřmi, i když bychom někdy rádi.

První dva měsíce roku 2015 přináší do našeho repertoáru mnoho nového, je to téměř premiérová smršť. S pěti novými premiérami se během ledna a února představí všechny naše čtyři soubory. Ve všech případech se jedná o tituly, které se

na jevištích Národního divadla moravskoslezského objeví poprvé! Činohra připraví autorský text *Odsun!!!* ve světové premiéře. Očekávanou a ostře sledovanou událostí v muzikálovém světě je bezesporu česká premiéra muzikálu Andrewa Lloyd Webbera *Sunset Boulevard*. Balet poprvé spolupracuje s významnými evropskými choreografy Jackem Przybyłowiczem a Yourim Vásem. A v jeho choreografii se poprvé na našem repertoáru v tanečním zpracování objeví jedno z nejpůvodnějších a nejhranějších děl hudby 20. století – strhující kantáta *Carmina burana*, kterou uvedeme v jednom večeru spolu s choreografií *Barocco*. Opera v únoru představí další skvost operní literatury 20. století – *Ohnivého anděla* Sergeje Prokofjeva. Projekt, který jsme otevřeli v roce 2011 nastudováním *Cardillac* Paula Hindemitha a pokračovali *Životem prostopášníka* Igora Stravinského, v tomto roce završíme operou dalšího ze světových skladatelů hudby 20. století. Všichni tři ve 30. letech minulého století, díky iniciativě tehdejšího šéfa ostravské opery Jaroslava Vogela, navštívili Ostravu a zde v našem divadle se představili nejen jako autoři, ale i jako interpreti svého díla.

Zbrusu nový text *Odsun!!!* se vrací k nelichotivému traumatu našich novodobých dějin, k odsunu německého obyvatelstva po skončení druhé světové války. Hra pojednává o jeho kořenech, následcích a traumatech v perspektivě obyčejných lidí.

Příběh bývalé hollywoodské hvězdy z éry ně-

mých filmů Normy Desmond – žijící v neustálé touze a iluzi po velkém návratu – v muzikálu *Sunset Boulevard* slibuje být silným obrazem toho, jak nám minulost a iluze o přítomnosti nedovolí opravdu jít dál.

Rád bych vstoupil do nového roku s nadějí a přejí ji i Vám, aby vše, co si neseme na tu další cestu do roku 2015 z našich předcházejících let, všechny ty odžité situace a získané zkušenosti, dobré i špatné, ztráty i nálezy, aby to vše nám bylo posílením ve zvládnutí všeho, co nás na této cestě čeká. A stále věřím, že i divadlo nám v tomto může být dobrým společníkem, průvodcem i partnerem k dialogu – silnými příběhy, kladenými otázkami, okouzujícími fantazií a iluzí, magickými novými světy, které umí před námi otevřít, ale i setkáním s virtuozitou, originální kreativitou, nevšední dovedností a hlavně krásou. Setkáním s uměním, bez kterého se nedá plně žít. A takové divadlo se budeme i v roce 2015 ze všech sil snažit pro Vás v našich souborech vytvářet. To je taky naše novoroční – celoroční předsevzetí!

Přeji Vám dobrý rok 2015 – s dobrým divadlem v něm bude, věřím, ještě lépe!

V úctě Váš
Jiří Nekvasil

VÁNOČNÍ ANKETNÍ OTÁZKA

Milí diváci, v minulém vydání našeho časopisu jsme se vás ptali, jakou inscenaci byste nadělili svým blízkým pod stromeček a proč?

Přinášíme vám tři nejzajímavější odpovědi. Výhercům gratulujeme a pod stromeček posíláme audioknihy, které pro anketu věnovalo vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis.

Já bych jim nadělila určitě *Labutí jezero*, a to proto, že naše provedení je originální, moc hezké a navíc má i jezdicí mušlí!

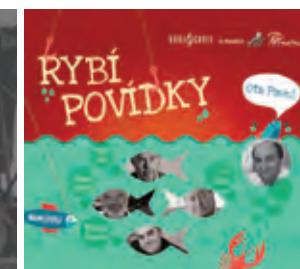
Jana Březinová

Za srdce mě nyní vzala *Edith a Marlene*, takže určitě tu, protože i já se na ni půjdu určitě zase podívat. Vždyť vyprodané hlediště je toho jasným důkazem... A dětičky již potěší beru na *Mrazíka*, už to je u nás takový předvánoční zvyk, takže ani nepočítám s tím, že by se u Vás *Mrazík* nehrál, dokud mi nevyrostou.

Julie Vilkošová

Quo vadis! Poprvé jsem byla s kamarádkou, ta plakala dojetím, pak s dcerou, která má divadlo jako trest, a ta prohlásila, že to bylo dobré, a potěší půjdu se s ségrou a už se nemůžu dočkat. Doporučuji všem na setkání, protože je to jedním slovem překrásné představení, výborné herecké i pěvecké a taneční výkony, hezké kostýmy. Já jsem prostě nadšená, tak bych volila tento muzikál.

Darja Podzemná

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte nás na Twitteru!

@ndmova

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Produkční opery, dočasně pověřená vedením souboru: Valerie Hendrychová
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Martina Klézlová
Šéfka marketingu a obchodu: Anna Holečková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Lenka Schreiberová
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Martina Klézlová, David Majer, Ondřej Nádvořník, Marek Pivoňar, Dagmar Radová, Vlasta Reittererová, Lenka Schreiberová, Filip Staněk, Tereza Strmisková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 14. listopadu 2014
Vychází: 22. prosince 2014
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní Kateřinu Svobodovou, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.
Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ s jistým místem a **s 30% slevou** zakoupíte v předprodeji NDM. Nabídka je omezená kapacitou hlediště, doporučujeme včasný nákup.

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 1 – OPERA
neděle 17.00 hodin, Divadlo Antonína Dvořáka

- 4. 1. 2015 Bedřich Smetana: **ČERTOVA STĚNA**
- 15. 2. 2015 Leoš Janáček: **VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY**
- 29. 3. 2015 Gaetano Donizetti: **MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)**

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 2 – OPERETA/MUZIKÁL
středa 18.30 hodin, Divadlo Jiřího Myrona

- 28. 1. 2015 Éva Pataki: **EDITH A MARLENE**
- 4. 2. 2015 Andrew Lloyd Webber – Tim Rice: **EVITA**
- 4. 3. 2015 Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart: **FUNNY GIRL**

ZIMNÍ PŘEDPLATNÉ 3 – ČINOHRA
čtvrtek 18.30 hodin, Divadlo Antonína Dvořáka a Divadlo Jiřího Myrona

- 29. 1. 2015 Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík: **QUO VADIS**
- 12. 2. 2015 Carlo Goldoni: **POPRASK NA LAGUNĚ**
- 12. 3. 2015 Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka: **POSTŘÍŽINY**

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Leoš Janáček (1854–1928)
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: SKUTR (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)
Premiéry 16. a 18. října 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Linda Kepřtová
Premiéry 18. a 20. prosince 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Jan Klusák (1934)
FILOKTÉTÉS
Právě dokončená nová opera na text Sofokloy tragédie
Hudební nastudování: Marko Ivanovič
Režie: Jiří Nekvasil
Světová premiéra 14. května, druhá premiéra 16. května 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
V koprodukci s Operou Národního divadla v Praze
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Láska básníka za doby Velké francouzské revoluce
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 18. a 20. června 2015 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

 Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
Jana Kurucová (Alžběta) a Jana Šrejma Kačírková (Marie Stuartovna)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (LEDEN – ÚNOR 2015)

Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
 Hudební nastudování: Tomáš Brauner
 Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
 Režie: Linda Keprtová
3. 1. (18.30), 7. 1. (18.30), 27. 1. (18.30)

Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
 Hudební nastudování: Robert Jindra
 Dirigent: Robert Jindra / Marek Prášil
 Režie: Jiří Nekvasil
**4. 1. (17.00), 21. 1. (18.30), 25. 1. (15.00),
 6. 2. (18.30)**

Giuseppe Verdi
NABUCCO
 Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner
 Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Židek
 Režie: Michael Tarant
8. 1. (18.30), 13. 2. (18.30)

Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
 Hudební nastudování: Robert Jindra
 Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař
 Režie: SKUTR (Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)
**14. 1. (18.30), 29. 1. (18.30),
 1. 2. (19.00) – zájezd ND Praha,
 15. 2. (17.00), 18. 2. (18.30)**

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
 Dirigent: Jan Šrubař
 Režie: Ilja Racek
5. 2. (18.30)

Sergej Prokofjev
OHNIVÝ ANDĚL
 Hudební nastudování: Robert Jindra
 Dirigent: Robert Jindra / Jan Kučera
 Režie: Jiří Nekvasil
**26. 2. (18.30) – premiéra,
 28. 2. (18.30) – druhá premiéra**

ÚVODNÍ SLOVO DRAMATURGA OPERY

Vážení diváci,

vstupujeme do roku 2015, v jehož prvních dvou měsících při celkem čtrnácti repertoárových představeních společně zavítáme na anglický královský dvůr (*Marie Stuartovna*), do romantického prostředí jihočeského hradu Rožmberk a jeho okolí (*Čertova stěna*), do starověkého Babylonu a Jeruzaléma (*Nabucco*), do pražské Vikárky, na Měsíc i k husitům (*Výlety páně Broučkovy*) nebo do prostředí malebné české vesnice (*Prodaná nevěsta*).

Klíčovým projektem celé této sezóny je únorová premiéra hudebně nejpozoruhodnější opery Sergeje Prokofjeva *Ohnivý anděl*, která se na česká jeviště vrací po více než třiceti letech, navíc v ostravské premiéře a poprvé v ruském originále. Její premiérou tak završíme několikaleté úsilí hudebního ředitele opery NDM Roberta Jindry (únor 2010 – listopad 2014) o systematické uvádění děl 20. století.

Pevně věřím, že ve společnosti našeho operního souboru zažijete příjemná zimní odpoledne a večery.

Těšíme se na Vás!

Daniel Jäger
 dramaturg opery NDM

*Klíčovým projektem celé této sezóny je premiéra hudebně nejpozoruhodnější opery Sergeje Prokofjeva **Ohnivý anděl!***

Na fotografii Peter Mikuláš (Rarach) a Ivan Kusnjer (Vok Vitkovic)

Foto Daniel Jäger

V lednu a únoru 2015 uvádíme čtyři reprízy inscenace poslední dokončené opery Bedřicha Smetany ČERTOVA STĚNA. V hudebním nastudování Roberta Jindry a pod taktovkou Roberta Jindry / Marka Prášila se v hlavních rolích představí Martin Bárta / Ivan Kusnjer (Vok Vitkovic), Dana Burešová / Eva Dřízgová-Jirušová (Heďvika), Aleš Briscein / Luciano Mastro (Jarek), Jan Vacík (Michálek), Martin Gurbal / Zdeněk Plech (Beneš), Peter Mikuláš / Ulf Paulsen (Rarach) a další.

Nenechte si ujít tuto komicko-romantickou operu plnou fantazie, ale také dábelských nástrah – 4. (17.00), 21. (18.30) a 25. ledna (15.00) a 6. února (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka.

OPERNÍ UDÁLOST ROKU

Sergej Prokofjev (1891–1953)
OHNIVÝ ANDĚL
Fascinující operní mystérium o rytíři Ruprechtovi a démonech posedlé dívky Renatě

Opera o pěti jednáních z roku 1928, libreto skladatel podle stejnojmenného románu Valerije Brjusova (1873–1924) z roku 1908

Hudební nastudování **Robert Jindra**
 Dirigent **Robert Jindra / Jan Kučera**
 Režie **Jiří Nekvasil**
 Scéna **Petr Matásek**
 Kostýmy **Marta Roszkopfová**
 Sbormistr **Jurij Galatenko**
 Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:
 Ruprecht **Martin Bárta / Ulf Paulsen**
 Renata **Iordanka Derilova / Morenike Fadayomi**
 Hostinská / Matka představená **Yvona Škvárová / Erika Šporerová**
 Věštkyně **Zuzana Šveda / Eliška Weissová**
 Agrippa z Nettesheimu / Mefistofeles **Oleg Kulko / Gianluca Zampieri**
 Johann Faust **David Szendiuch / František Zahradníček**
 Inkvizitor **Martin Gurbal / Peter Mikuláš**
 Jacob Glock / Lékař **Ondřej Koplík / Václav Morys**
 Mathias Wissmann / Podomek **Bogdan Kurowski / Jiří Příbyl**
 Hostinský **Václav Živný / Michal Onufer**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie Staňková

Nastudování v ruském originále s českými titulky

Inscenací Ohnivý anděl rozšíříme dramaturgickou řadu s názvem „Operní hity 20. století“ a završíme tak operní projekty trojlístku autorů Paul Hindemith, Igor Stravinskij a Sergej Prokofjev

Premiéry 26. a 28. února 2015 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Třetí premiéra operního souboru NDM v sezóně 2014/2015 bude opravdová specialita – první ostravské uvedení opery Sergeje Prokofjeva *Ohnivý anděl*. Tímto projektem rozšíříme dramaturgickou řadu s názvem „Operní hity 20. století“ a završíme tak operní projekty trojlístku autorů Paul Hindemith (*Cardillac*), Igor Stravinskij (*Život prostopášníka*) a Sergej Prokofjev – jejichž umělecké osobnosti díky pozvání někdejšího šéfa opery Jaroslava Vogela doslova uchvátily předválečnou Ostravu.

Ohnivý anděl je co do volby hudebních prostředků nejmodernější Prokofjevova opera, vznikla jako příkrý kontrast k rozmarň Lásce ke třem pomerančům. Skladatel byl fascinován románem symbolisty Valerije Brjusova o démonech a vidinou ohnivého anděla Madiela posedlé dívky Renatě a o rytíři Ruprechtovi. Byl okouzlen Brjusovovým geniálním spojením historické mystifikace se skutečnou historií, sám se zajímal o kabal, znal díla ruského náboženského filozofa Vladimira Solovjeva i symbolistů Dmitrije Merežkovského, Alexandra Bloka či Alexandra Bělého.

Dnes je známo, že postavy Ruprechta a hraběte Heinricha, v němž Renata domněle poznává svého „ohnivého anděla“ a donutí Ruprechta k souboji s ním, byly literárním vtělením dvou protagonistů ruského symbolismu, samotného Brjusova a Alexandra Bě-

Valerij Brjusov

lého. V románu je zašifrován jejich zvláštní vztah k prozaičce Nině Petrovské (Renata).

Brjusov navlékl příběh milostného trojúhelníku, jehož jedním vrcholem byl on sám, na historickou událost, na zprávu o zásahu inkvizice v klášteře sv. Kateřiny v Bonnu v 16. století. Jedním z Brjusovových literárních vzorů byl Edgar Allan Poe, kterého překládal do ruštiny. Podobně jako je tomu u Poea, náleží i k Brjusovovým prostředkům prolínání reality a fantazie. Dalo by se říci, že stojí jednou nohou v romantickém okouzlení snem a ireálnem a druhou už na prahu surrealismu. Sovětský režim symbolisty a celou avantgardu smetl a Brjusovovo dílo bylo zavrženo.

Prokofjev si libreto stejně jako v případě svých oper *Hráč* a *Láska ke třem pomerančům* upravil sám. Všechny tři zmíněné opery představují Prokofjeva jako vynikajícího dramaturga a dramatika. Z Ruprechtova vyprávění v první osobě, jakým je Brjusovův román, musel vytvořit dialogické scény a jednotlivé charaktery. Celý děj je koncentrován k postavě Renaty, na přesně volených místech jsou vsunuty epizody s historickou postavou Agrippy z Nettesheimu (bílý mág), Renatino setkání s domnělým vtělením její vidiny, hrabětem Heinrichem a scéna Fausta s Mefistem (černý mág). Děj graduje až ke konečnému vzplanutí hranice, na níž Renata – před očima bezmocného Ruprechta – umírá.

Prokofjev žil od roku 1918 v cizině, v Sovětském svazu měl se svými operami dlouhá léta smůlu. Ohnivý anděl byl vyloučen již předem, nejen kvůli démonům a spiritistickým kouzlům, nejen kvůli závěrečnému obrazu z prostředí kláštera. V inkvizitorovi lze snadno rozeznat partajního šéfa, jenž se marně snaží zkotit „dáblem posedlý“ lid, ačkoli Brjusov ani Prokofjev postavu inkvizitora jistě takto nezamýšleli. Teprve roku 1953 došlo ke koncertnímu uvedení opery v Paříži, jevištní premiéra se uskutečnila v rámci Benátského bienále roku 1955. Následovala uvedení v Miláně, Basileji, Kolíně nad Rýnem a Štýrském Hradci. Poté následovalo roku 1963 Janáčkovovo divadlo v Brně, které tehdy *Ohnivého anděla* uvedlo v režii Miloše Wasserbauera, s Naděždou Kniplovou jako Renatou. V roce 1981 uvedlo *Ohnivého anděla* (v režii sovětského režiséra Borise Pokrovského) pražské Národní divadlo. **Oficiální premiéra díla v jeho nezkrácené podobě se ve skladatelově vlasti uskutečnila až roku 1993 v Petrohradu** – pod taktovkou Valerije Gergieva, s Galinou Gorčakovou jako Renatou a Sergejem Lejferkusem v roli Ruprechta. (vr, dj)

ROZHOVOR S MORENIKE FADAYOMI

„Nejzajímavější je na této opeře hudba, která je naprosto úžasná, ale také mimořádně náročná“ říká sopranistka **Morenike Fadayomi**, jež v nové inscenaci Prokofjevova *Ohnivého anděla* vytvoří roli démony posedlé dívky Renaty.

Jaký máte vztah k operní tvorbě 20. století?

Operní repertoár 20. století mám velice ráda, v několika skvělých dílech jsem už měla příležitost účinkovat. Pokaždé mě naplňuje úžasem síla těchto postav a význam i emoce, které jim dodává hudba.

Zpívala jste v operách slovanských autorů, v čem je podle vás jejich hudba specifická?

Slovanskí skladatelé jsou pro mě důležití, zpívala jsem již ve dvou ohromných operách Leoše Janáčka – u vás v Ostravě titulní Káfu Kabanovou a v Deutsche Oper an Rhein Emilii Marty ve *Věci Makropulos*. Měla jsem také možnost zazpívat si Dvořákovu *Rusalku*. Ráda poslouchám rovněž instrumentální hudbu od slovanských skladatelů, která se vyznačuje nesmírnou emocionální hloubkou.

Ohnivý anděl je velmi specifická opera. V čem vás láká nejvíce?

Zatím jsem nezpívala v žádné Prokofjevově opeře a velice se proto na roli Renaty těším.

V roli Abigaille ve Verdiho NABUCCOVI (NDM 2010)
Foto Martin Popelář

V titulní roli Janáčkovy KÁTI KABANOVÉ (NDM 2012)
Foto Martin Popelář

Nejzajímavější je na této opeře hudba, která je naprosto úžasná, ale také mimořádně náročná; text obsahuje spoustu slov, která není lehké se naučit. Zpěv sám o sobě vytváří melodii, která se pak smísí se všemi dalšími hlasy v orchestru a výsledkem je strhující zvuk. A zápletka je opravdu senzační!

Seznámila jste se také s románem Valerije Brjusova?

Ano, román jsem četla a moc se mi líbil. Od opery se poněkud liší, ale pomáhá při pochopení a ztvárnění role Renaty. Jak se jí postupně zabývám, musím říci, že je naprosto jedinečná. S ostatními rolemi z mého dosavadního repertoáru ji lze srovnat pouze ve smyslu její posedlé lásky a vášně. Mnoho sopranových rolí, které jsem zpívala, jsou právě o tom – Salome, Bess, Tosca, Lady Macbeth Mcenského újezdu... Všechny tyto hrdinky by svým způsobem udělaly pro lásku cokoli, lze je tedy svým způsobem srovnávat, ale jen do jisté míry. (smích)

V roli Mimi v Pucciniho BOHÉMĚ (NDM 2013)
Foto Martin Popelář

S jakými pocity se vracíte do Ostravy?

Jsem velice šťastná, že u vás opět budu moci vystoupit. Z předchozích projektů mám ty nejlepší vzpomínky. Pokaždé jsem se u vás setkala s vřelým přijetím jak ze strany mých kolegů, tak diváků. Takže ano, moc se na návrat těším. Jen doufám, že nebude příliš velká zima! (smích) (dj)

KDO JE MORENIKE FADAYOMI?

Zpěv vystudovala ve Vídni a dosud působila v předních evropských operních domech. Od roku 1998 je členkou Deutsche Oper am Rhein Düsseldorf/Duisburg, kde se v poslední době s obrovským úspěchem představila například jako Emilia Marty (Janáček – *Věc Makropulos*), Cisarovna (Strauss – *Žena bez stínu*), Marta (d'Albert – *Nížina*), Kateřina (Šostakovič – *Lady Macbeth Mcenského újezdu*) nebo Straussova Salome. Mezi její významné role patří Bess v Gershwinově opeře *Porgy a Bess* – zpívala ji v Los Angeles, Washingtonu, Chicagu, Tokiu, Káhiře, Drážďanech, Berlíně, Boloni a na festivalech v Bregenzu a Ravenně. Dále zpívala například Micaëlu (Bizet – *Carmen*), Donnu Elviru (Mozart – *Don Giovanni*), Mimi (Puccini – *Bohéma*), Liù (Puccini – *Turandot*), Mařenku (Smetana – *Prodaná nevěsta*), Janáčkovu Káfu Kabanovou, Pucciniho Toscu a Verdiho Aidu. Věnovala se také operetnímu repertoáru (J. Strauss – *Cikánský baron a Netopýř*, Lehár – *Veselá vdova* a *Giuditta*, Kálmán – *Čardášová princezna* atd.). V Národním divadle moravskoslezském dosud vystoupila v roli Abigaille ve Verdiho opeře *Nabucco*, jako Mimi v Pucciniho *Bohémě* a v titulní roli Janáčkovy *Káti Kabanové*.

ROZHOVOR S ULFEM PAULSENEM

„Věřím, že v Národním divadle moravskoslezském vznikne strhující inscenace“ říká basbarytonista **Ulf Paulsen**, který se představí v roli rytíře Ruprechta.

Jaký máte vztah k operní tvorbě 20. století?

Můj úplně první vstup na operní jeviště se uskutečnil v roce 1994 ve Wuppertalu v opeře Alfreda Schnittkeho *Život s idiotem*. Byla to německá premiéra, a tedy absolutně soudobá věc, skladatel tehdy ještě žil. Velmi působivé dílo. Zatím poslední rolí v produkci opery 20. století, v níž jsem účinkoval, byl Boris Timofejevič Izmajlov v Šostakovičově *Lady Macbeth Mcenského újezdu* v létě roku 2014 v Anhaltském divadle v Dessau. Mezi těmito dvěma operami byly pochopitelně další inscenace děl, která patří do 20. století, ačkoli už je nevnímáme tak moderně – například Pucciniho *Tosca* a *Děvče ze Západu*, dále *Salome* a *Elektra* Richarda Strausse nebo Stravinského *Život prostopášníka*. Protože mám pevně angažmá v Anhaltském divadle v Dessau a to je rodiště Kurta Weilla, je samozřejmé, že jsem v rámci každoročního Festivalu Kurta Weilla zpíval hodně jeho rolí. Z nich bych zmínil především Davida Ortha v opeře *Die Bürgschaft*

V roli Friedricha z Telramundu ve Wagnerově LOHENGRINOVÍ společně s Evou Urbanovou v roli Ortrud (NDM 2013)
Foto Martin Popelář

(*Záruka*) a Franka Mauranta ve *Streetscene* (*Pouliční divadlo*). Mohu tedy říci, že repertoár 20. století tvoří důležitou součást mého vlastního repertoáru.

Jakou roli v něm hrají slovanští autoři?

Za interpretaci slovanských skladatelů jsem už několikrát získal uznání. Můj Vodník v *Rusalce* byl publikem v Dessau zvolen za nejlepší výkon roku. Díla Musorgského (titulní role *Borise Godunova* a Šaklovitij v *Chovanštíně*) a Čajkovského Evžen Oněgin mi pokaždé přinesly úspěch. Rád vzpomínám také na Dvořákovu *Armidu* a na Smetanovu *Čertovu stěnu* tady v Ostravě.

Kdy jste se poprvé seznámil s hudbou Sergeje Prokofjeva?

Určitě v dětství, kdy jsem poprvé slyšel *Pětu a vlka*. (smích) Postupně jsem si ale oblíbil spíše jeho balety, především *Romea a Julii* nebo i *Popelku*. Moc se mi líbí i Prokofjevovy neoklasické skladby (například *Klasická symfonie*). Expresionismus, který vládne v *Ohnivém andělovi*, jsem většinou neznal a postavil mě před nové požadavky – musel jsem se do něj zaposlouchat, ale hlavně je obtížné se to naučit.

Co vám na této opeře připadá nejvíce zajímavé?

Určitě postava Renaty! A to po všech stránkách. Německý komik Lorient (Vicco von Bülow) psal ve svém *Malém operním průvodci* o Carmen jako o „zajímavém případu v rámci celosvětového ohrožení muže ženou“. S humornou ironií tak popisuje první „femme fatale“ operní literatury. Řada dalších exemplářů tohoto druhu měla následovat: Salome, Elektra, Turandot, Lulu... a právě tahle Renata! Všechny ty ženy jsou čímisi posedlé a své bližní strhávají do katastrofy s sebou. Pořád se

divím, že Ruprecht dokázal toto zvláště drsné vydání „femme fatale“ přežít. (smích)

Seznámil jste se také s románem Valerije Brjusova?

Ještě ne, ale už bude pomalu na čase!!! (smích)

Do Ostravy se vracíte pravidelně...

A musím říci, že moc rád! Věřím, že v Národním divadle moravskoslezském vznikne v případě *Ohnivého anděla* strhující inscenace, a spoléhám na to, že se ostravské publikum odvážně vrhne do tohoto dobrodružství! (dj)

V roli Raracha ve Smetanově ČERTOVĚ STĚNĚ (NDM 2014)
Foto Martin Popelář

KDO JE ULF PAULSEN?

Pěvecké vzdělání získal v Kolíně nad Rýnem u prof. Renaty Peter. Jak je u dramatických hlasů obvyklé, nezačínal přímo „těžkým oborem“, ale sbíral jevištní zkušenosti v oboru lyrickém. Patří sem role jako Lortzingův Car v *Caru a tesaři*, Čajkovského Evžen Oněgin, Massenetův Albert ve *Wertherovi* nebo Mozartův Hrabě Al-maviva ve *Figarově svatbě* a Don Giovanni. Jeho současný repertoár je nesmírně široký a zahrnuje desítky rolí barytonového, basbarytonového i basového oboru. Jeho doménou je zejména wagnerovský (Wotan/Poutník – *Prsten Nibelungův*, Kurwenal – *Tristan a Isolda*, Amfortas – *Parsifal* a řada dalších) a straussovský (Jochanaan – *Salome*, Orest – *Elektra*) obor. V Národním divadle moravskoslezském se dosud představil jako Nick Shadow (Stravinskij – *Život prostopášníka*), Ismen (Dvořák – *Armida*), Friedrich z Telramundu (Wagner – *Lohengrin*), Rarach (Smetana – *Čertova stěna*) a jako sólista mimořádných koncertů *VERDI GALA* a *PUCCINI GALA*.

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA
(MARIE STUARTOVNA)
Strhující operní duel dvou královen
– Marie Stuartovny a Alžběty I.

Opera o dvou jednáních z roku 1835
 Libreto Giuseppe Bardari (1817–1861) podle
 italského překladu stejnojmenného dramatu
 Friedricha Schillera (1759–1805) z roku 1800

Hudební nastudování	Tomáš Brauner
Dirigent	Tomáš Brauner / Marek Prášil
Režie	Linda Keprtová
Scéna a kostýmy	Eva Jiřikovská
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

Osoby a obsazení:
 Marie Stuartovna, skotská královna
Agnieszka Bochenek-Osiecka
 / **Sonja Šarić**
 / **Jana Šrejma Kačirková**
 Alžběta, anglická královna
Silvia Beltrami
 / **Michaela Kapustová**
 / **Jana Kurucová**
 Anna Kennedyová, Mariina chůva
Erika Šporerová
 / **Eliška Weisssová**

Sonja Šarić (Marie Stuartovna) a Eliška Weisssová (Anna Kennedyová) Foto Martin Popelář

Robert, hrabě z Leicesteru
Philippe Do
 / **Alessandro Luciano**
 / **Luciano Mastro**

Vilém Cecil, kancléř státní pokladny
Jakub Kettner
 / **Marián Lukáč**

Jiří Talbot, hrabě ze Shrewsbury
Martin Gurbal
 / **Jan Štáva**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
 – koncertní mistři Vladimír Liberda a Lucie
 Staňková

Nastudování v italském originále s českými titulky

Reprízy 3. 1. (18.30), 7. 1. (18.30) a 27. 1. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Jan Štáva (Jiří Talbot), Michaela Kapustová (Alžběta) a Marián Lukáč (Vilém Cecil) Foto Martin Popelář

Jana Šrejma Kačirková (Marie Stuartovna) a Jana Kurucová (Alžběta) Foto Martin Popelář

Jan Štáva (Jiří Talbot), Agnieszka Bochenek-Osiecka (Marie Stuartovna) a Erika Šporerová (Anna Kennedyová) Foto Martin Popelář

V roli Roberta, hraběte z Leicesteru, se v sobotu 3. ledna 2015 poprvé v Ostravě představí italský tenorista **Alessandro Luciano**. V opeře debutoval v italském Pratu jako Ecclitico v Haydnově *Světě na Měsíci*, následovaly role Prince v Prokofjevově *Lásce ke třem pomerančům*, Tamina (Mozart – *Kouzelná flétna*) a Nemorina (Donizetti – *Nápoj lásky*). Dále se představil jako Ramiro v Rossiniho *Popelce* v turínském divadle Teatro Regio a v milánské La Scale v titulní roli Prokofjevova *Hráče* (dirigent Daniel Barenboim). K jeho nejvýznamnějším rolím do roku 2012 patřil Belfiore v *Cestě do Remeše* (Piacenza, Madrid), Nemorino v *Nápoji lásky* (Spoleto), Almaviva v inscenacích *Lazebníka sevillašského* v Teatro dell' Opera v Římě, Alfredo v *La traviatě* v Pesaru a Romeo v Ravenně. V roce 2012 zpíval v nové inscenaci *Popelky* v Salcburku, v *Nápoji lásky* v Rimini, v *Lazebníku sevillašském* v Teatro dell'Opera v Římě. V sezóně 2012/2013 účinkoval v nové inscenaci *Lazebníka sevillašského* v Terstu, v Mnichově se představil ve Verdiho opeře *Dva Foscariové* a v Soulu v *Lazebníku sevillašském*. K jeho nejvýznamnějším angažmá v sezóně 2013/2014 patří role Tonia v *Dceři pluku* v Lisabonu nebo Ernesta v *Donu Pasqualovi* v Tel Avivu či Nemorina na Kypru. V sezóně 2014/2015 ho čekají vystoupení v roli Viléma Tella v Boloni, poprvé se představí jako Rodolfo v *Bohémě* v Ravellu, ztvární Ernesta v mnichovském divadle Gärtnerplatztheater a Rodolfa a Edgarda v Soulu.

KONFERENCE
OPERA EUROPA

Ve dnech 20. – 23. listopadu 2014 se Ostrava stala středobodem veškerého evropského operního dění. NDM společně s Národním divadlem Brno hostilo významnou Mezinárodní konferenci Opera Europa 2014.

Organizace Opera Europa, sdružující 135 divadel a hudebních festivalů z 36 zemí světa, pořádá své konference dvakrát do roka ve významných evropských kulturních městech a účastní se jich přední operní manažeři, ředitelé a intendanté velkých operních domů. Cílem podzimní konference v Ostravě a Brně bylo podpořit mezinárodní vztahy české hudby a českých skladatelů.

Ostravský program konference začal v sobotu

Režisér David Pountney u sochy lišky Bystroušky v hruševské oboře Foto Martin Popelář

V Památníku Leoše Janáčka

Foto Martin Popelář

22. listopadu v 17.00 hodin besedou na téma „Opera v post-industriálním prostoru“. David Devan, ředitel Opera Philadelphia, Graham Vick, ředitel Birmingham Opera, a Jiří Nekvasil, ředitel NDM, porovnávali své zkušenosti a debatovali o výhodách či nevýhodách provozování operních domů v bývalých průmyslových oblastech, které dnes hledají svou identitu. V 19.30 hodin pak účastníci konference zhlédli operu Bedřicha Smetany *Čertova stěna*.

Ostravská část konference měla pro účastníky i milé překvapení. „Nedělní dopoledne patřilo rodišti Leoše Janáčka. Návštěva se samozřejmě neobešla bez prohlídky rodného domu Leoše Janáčka, Památníku Leoše Janáčka, hruševské obory, včetně sochy lišky Bystroušky, a kostela sv. Maxmiliána, kde malý Leoš hrával na varhany. V Památníku, který je

dodnes v přesně takové podobě, v jaké jej L. Janáček obýval, se účastníci konference setkali i se samotným mistrem Janáčkem, ztvárněným ostravským hercem Tomášem Jirmanem, který tak podpořil *genius loci* tohoto mimořádného místa,“ uvedla koordinátorka ostravské části konference Valerie Hendrychová. Celý nedělní program byl zakončen uvedením úspěšné inscenace Janáckovy opery *Káťa Kabanová* v hudebním nastudování Roberta Jindry.

www.opera-europa.org
(dj)

CD ARMIDA

Do roku 2015 společně vstoupíme s nekonečným CD se záznamem Dvořákovy opery ARMIDA, který vznikl v roce 2012 ve spolupráci s Českým rozhlasem Ostrava. Pod taktovkou Roberta Jindry se v hlavních rolích představili Dana Burešová (Armida), Tomáš Černý (Rinald), Ulf Paulsen (Ismen) a Martin Bárta (Bohumír).

Prezentace a křest CD se uskuteční v prvních lednových dnech roku 2015. Sledujte naše webové stránky a Facebook opery NDM!

Památník Leoše Janáčka, Tomáš Jirman v roli Leoše Janáčka a Nicholas Payne, ředitel asociace Opera Europa Foto Martin Popelář

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bohumil Hrabal (1914–1997)
– Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)
POSTRŽINY

Sladký život správce jednoho pivovaru

Režie: Janusz Klímsza

Premiéra 6. listopadu 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)
VEČERE

Hodokvas kořeněný vraždou

Režie: Peter Gábor

Česká premiéra 13. listopadu 2014

v Divadle Antonína Dvořáka

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovarov (1964)
– Dagmar Radová (1987)

ODSUN!!!

Show must go on

Režie: Ivan Buraj

Česká premiéra 22. ledna 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Felicia Zeller (1970)

ROZHOVORY S ASTRONAUTY

Výprava do kosmu upracovaných žen

a jejich au pair

Režie: Ondřej Elbel

Premiéra 23. ledna 2015

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Molière (1622–1673)

ŠKOLA PRO ŽENY

Ženu (ne)vychováš!

Režie: Janusz Klímsza

Premiéra 19. března 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Christopher Marlowe (1564–1593)

DOKTOR FAUSTUS

Čiň čertu dobře...

Režie: Pavel Khek

Premiéra 26. března 2015

v Divadle Jiřího Myrona

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)

VELKÝ GATSBY

Večerek nekonečných iluzí

Režie: Peter Gábor

Česká premiéra 11. června 2015

v Divadle Jiřího Myrona

VEČERE

Renáta Klemensová (Claire), Rastislav Širila (Pikolík), David Viktora (Paul), Václav Klemens (Manažer), Vladimír Polák (Serge), Denis Kuboň (Pikolík) a Pavlína Kafková (Babette)

Foto Radovan Štastrný

Činohra NDM je na Facebooku:

ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR ČINOHRY (LEDEN – ÚNOR 2015)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
2. 1. (19.00), 15. 2. (19.00)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
5. 1. (19.00), 3. 2. (19.00), 8. 2. (16.00), 20. 2. (19.00)

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klimsza
6. 1. (10.00), 29. 1. (10.00), 5. 2. (10.00), 12. 2. (18.30) – derniéra

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
7. 1. (18.30), 29. 2. (18.30), 13. 2. (18.30)

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTŘÍŽINY
Režie: Janusz Klimsza
8. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 17. 2. (18.30)

Jack Trevor Story
TRABLE S HARRYM
Režie: Jakub Nvota
9. 1. (18.30) – derniéra

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
10. 1. (18.30), 22. 2. (15.00)

Herman Koch – Kees Prins
VEČERE
Režie: Peter Gábor
15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 16. 2. (18.30), 19. 2. (18.30)

Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová
ODSUN!!!
Režie: Ivan Buraj
22. 1. (18.30) – česká premiéra, 24. 1. (18.30) – první repríza, 28. 1. (18.30), 24. 2. (18.30), 27. 2. (18.30)

Felícia Zeller
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
23. 1. (19.00) – premiéra, 24. 1. (19.00) – první repríza, 28. 1. (19.00), 24. 2. (19.00), 27. 2. (19.00)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
27. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 6. 2. (18.30)

David Jařab
ZA VODOU (Dokud nás smrt...)
Režie: Štěpán Pácl
3. 2. (18.30), 8. 2. (15.00), 20. 2. (18.30)

William Shakespeare
MACBETH
Režie: Rastislav Ballek
11. 2. (18.30) – derniéra

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
Režie: Juraj Deák
15. 2. (14.00), 15. 2. (19.00)

UVEDLI JSME

Bohumil Hrabal (1914–1997) – Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)

POSTŘÍŽINY

Sladký život správce jednoho pivovaru

Režie a výběr hudby	Janusz Klimsza
Dramaturgie	Dagmar Radová
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Eliška Zapletalová

Osoby a obsazení:	
Francin	František Strnad
Maryška	Lada Bělašková
Pepin	František Večeřa
De Giorgi	Tomáš Jirman
Gruntorád	Vladimír Čapka
Půlpán	Jan Fišar
Boďa	Ivan Dejmal
Myclík	Petr Houska
Martin	Aleš Bílík
Krákora	Robert Finta

Reprízy 8. 1. (18.30), 26. 1. (18.30) a 17. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

„Nudíte se? Kupte si medvídku mývala.“ „Ženské plně koleno je druhé jméno Ducha svatého.“ Tyto promluvy z Hrabalovy prózy *Postřiziny* se usídlily v našem vědomí díky jejímu filmovému přepisu. A uslyšíte je i v její jevištní adaptaci, která pochází z pera Jiřího Janků a Petra Svojtky a kterou uvádíme k nedožitému stému jubileu tohoto prokletého básníka.

Hrabal o své knížce pronesl: „*Tento text je kronikou o mé matce, mém otci a mém strýci. Dokud byli ještě ve světě jevů, drželi mi klapky psacího stroje tak pevně, že jsem neměl důvod, abych zaznamenal grafikon poetičnosti jejich životů. Dnes už mi nikdo ruku nedrží, a já v údivu jistím, že jsem spíše stár než mlád, že jsem tedy v nebezpečí z prodlení, a že to mohu být jediný jen a jen já, kdo může podat zprávu o pivovaru a měsíčku, ve kterém se zastavil čas.*“

Tím městečkem je mině Nymburk, kde Hrabal prožil své dětství, a tím strýcem byl Pepin z Konice na Hané, který se jako jedna z častých postav Hrabalova literárního díla stal rovněž předobrazem všech jeho tzv. pábitelů. Jsou to lidé posedlí životem, kteří (jak píše německý básník Novalis v souvislosti s romantikou) dovedou „dát všednímu vyšší smysl“ a v jejichž živelném vypravěčském projevu se fantazie tříští o skutečnost.

Pábitelé lačně pohlcují přítomnost všemi smysly. Je pro ně slastí, když se mohou popásat na každé právě probíhající chvíle a na každé nenadálosti. Své bližní potřebují vlastně jen k tomu, aby zažehnali svou sdělnou potřebu. Nicméně teprve prostřednictvím této řečové aktivity nacházejí své pravé sebe-

František Večeřa (Pepin), Lada Bělašková (Maryška), František Strnad (Francin) Foto Radovan Štátný

uplatnění. Mluvím, tudíž jsem. Přesně takový je strýc Pepin v podání Františka Večeři, který jej vypodobňuje nejen jako křiklounského vášnivce, ale především jako bezelstné dobráčisko, jež mrzutosti, které způsobí, nedělá o své vůli, ale následkem své krkolomné bezprostřednosti. To se snadno ukáže například ve scéně, kdy Francin chce sobě i své ženě Maryšce dopřát tělesné i duševní blaho prostřednictvím fulguračních proudů, jež mají „zmírnit všechno životní dění“, ale rozvichřelý temperament strýce Pepina už utiší nedovedou. Večeřovo ztvárnění nás jenom utvrdí v přesvědčení, že pábitelem se člověk rodí, nikoli stává.

I Lada Bělašková se v postavě Maryšky ukazuje jako čtveračivá pábitelka, která je svému akurátnímu muži přímou oporou, přestože v nejednom ohledu nachází při-

Lada Bělašková (Maryška) Foto Radovan Štátný

rozené spříznění se strýcem Pepinem. Její laškovná koketérie vůči mužským obyvatelům městečka je jen natolik uměřená a vlídná, aby v nich nemohla vzbudit klamně milostné naděje.

Hrabalovou polooficiální prvotinou byla bibliofilsky vydaná knížčka *Hovory lidí*. A právě v tomto sousloví tkví celá předzvěst jeho poetiky i jeho celoživotní zájem.

Hovorům lidí naslouchal Hrabal už od dětství: „*Obzvlášť sladovníci měli zálibu až v téměř morbidních vyprávěních,*“ zavzpomínal v rozhovoru s Milošem Kopeckým. A za tímto účelem se pak zdržoval ponejvíce v hospodách. Rád o sobě rozhlašoval, že je spíš zapisovatel než spisovatel.

A právě hospoda jakožto instituce, jež vždy posvěcovala zrod české kultury, toto středisko duševního nuzáctví i bohatství, se stala i dějištěm této inscenace, v níž kromě herců mají svou roli též kyvné dveře neboli litačky.

Tato dramatzace přináší nejen scény, které najdeme jak v předloze, tak ve filmu, ale i scény, které jsou zapsány pouze v knížce (např. Pepinův půvabný řeckořímský zápas), či dokonce nově připsané (Francinovy groteskní výstupy s motocyklem Orion a jeho kontramatkou).

Jako dovětek bych ocitoval slova Ladislava Vrchovského z jeho recenze *Hrabalovy Postřiziny přinášejí divadelní představení plné touhy a poezie: „Inscenace Postřizín v podání činohry Národního divadla moravskoslezského (...) je důkazem síly divadla a potvrzením letité pravdy: sejde-li se dobrý text s invenčním inscenačním týmem a výbornými herci, úspěch se musí do- stavit.*

Ostravské Postřiziny si zasluhují vskutku velmi dlouhou řadu repríz. O divácký zájem je totiž dopředu postaráno a z hlediště nikdo neodejde zklamán.“ (on)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Milí diváci a přátelé divadla,

do nového roku vám přeji hodně zdraví, životních úspěchů a mnoho krásných večerů v našem divadle.

Inscenacemi *Smrtihlav* a *Za vodou (Dokud nás smrt...)* jsme uvedli na jeviště témata, která rezonují i v současnosti. Poslední inscenací tematické trilogie „Paměť národa“ bude premiéra autorského projektu *Odsun!!!* Věřím, že Vás originální a současný pohled tvůrců na sudetskou otázku zaujme a rozhodně si nenecháte tuto inscenaci ujít.

Repertoár titulů „na zkušebně“ doplní nová inscenace hry německé autorky Felicie Zeller *Rozhovory s astronauty*. Zároveň je v plném proudu zkoušení dvou premiér klasických titulů – Molièrovy *Školy pro ženy* a *Doktora Fausta* Christophera Marlowa.

Čekají na Vás moudrost a humor významných dramatiků a divadelní večery nabitě nezapomenutelnými zážitky.

S pozdravem
Peter Gábor

Poslední inscenací tematické trilogie „Paměť národa“ bude premiéra autorského projektu Odsun!!!

V únoru bude mít derniéru inscenace POPRASK NA LAGUNĚ, jejíž premiéra se konala v květnu roku 2012. Klasickou komedií Carla Goldoniho můžete na jevišti Divadla Antonína Dvořáka spatřit naposledy 12. 2. 2015 v 18.30! Na fotografii Jana Ondrušková (Orsetta), Robert Finta (Toffolo), Petr Houska (Titta-Nane) Foto Radovan Štátný

ROZHOVOR S IVANEM BURAJEM

Ivan Buraj (1988) – Marek Pivovar (1964)
– Dagmar Radová (1987)
ODSUN!!!
Show must go on

Režie
Scéna a kostýmy

Hudba

Ivan Buraj
Jana Boháčková
a Lenka Jabůrková
Pavel V. Boika

Osoby a obsazení:
Miluše (matka)
Karel (otec)
Klára (jejich dcera)
Honza (jejich syn)
Tanja (Honzova snoubenka)
Alois (otec)
Erika (jeho dcera)
Hans (jeho syn)
Petr (tajemník)
Vlastík (mladý komunista)
Magda (statkářka)
Jana (zapisovatelka)
Jíra („partyzán“)

Anna Cónová
Jan Fišar
Petra Lorencová
Ivan Dejmal
Lada Bělašková
David Viktora
Kristýna Krajičková
Robert Finta
Tomáš Jirman
Aleš Bilík
Marie Logojdová
Renáta Klemensová
František Strnad

Česká premiéra 22. ledna 2015 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
Reprízy 24. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 24. 2. (18.30) a 27. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

• • •

Režisérem a zároveň spoluautorem lednové čino-herní premiéry hry *Odsun!!!* je **Ivan Buraj**. Jeho medailonek jsme otiskli už v minulém čísle tohoto periodika, nyní však máte příležitost se s ním seznámit blíže. Nejen o tom, jakým způsobem bude Ivan Buraj k nelehké problematice odsunu sudetských Němců přistupovat, se dočtete v následujícím rozhovoru.

V čínohře NDM hostuješ poprvé, mohl by ses tedy prosím představit?

Ano, touto cestou zdravím všechny ostravské diváky. Divadelní režii jsem vystudoval na JAMU v Brně, kde jsem v ročníku Petra Oslzlého a Iva Krobota potkal zářící dramaturgyni Dagmar Radovou, která je momentálně kmenovým dramaturgem vašeho divadla a která mě sem také „přivedla“. Mezi naše intenzivní školní zážitky patřily, kromě některých nočních diskuzí, také školní práce, a to zejména Werner Schwab: *Lidumor aneb Má játra jsou beze smyslu* a Heinrich von Kleist: *Princ Homburský*. Na nich jsme si poprvé uvědomili, jaké nás nejvíc baví dělat divadlo – tedy divadlo neustále bojující formálně a obsahově o přítomnost, divadlo zabývající se současností a jejími nejožehavějšími tématy. Po škole jsem spolupracoval zejména s HaDivadlem v Brně, kde jsme s Dagmar uvedli náš

autorský text – *Kreatury* – a posléze také náš přepis *Zámku* od Franze Kafky. V loňské sezóně jsem spolupracoval také na projektu *Rozrazil: O naší nynější krizi* v Divadle Husa na provázku. Teď aktuálně dobíhám z premiéry textu Romana Sikory *Vzestup a sestup pana B.*, kterou uvádí Divadlo LETÍ ve Studiu Švandova divadla. Je toho teď hodně a jsem za to „mega“ rád, protože si skutečně nedokážu představit, že bych dělal ve svém životě něco jiného tak, abych byl šťastný. A podle mě je jednou z klíčových věcí, aby člověk nepracoval pouze z povinnosti, ale také z potřeby přispět svým dílem této společnosti – a ne ji jenom konzumovat.

Co tě zajímá na odsunu sudetských Němců?
Ohniskem našeho zájmu (a to zcela záměrně) není jenom odsun sudetských Němců, protože se nepokoušíme rekonstruovat minulost s pocitem vnitřního certifikátu na pravdu. To, o co se pokoušíme, je spíš nahlédnout naši současnost perspektivou této historické události a na základě tohoto pohledu poukázat na to, že odsun nebyl jenom sporem dvou národů, ale jednalo se především (jak na to poukazuje Zygmun Bauman a Hannah Arendtová) o důsledek civilizační krize „moderní doby“. A tyto krize: krize hodnot, krize pocitů, krize povídaní si, krize důvěry mezi sousedy, krize chápání skutečnosti, krize občanské společnosti, krize kultury a krize ekonomická, které provázely nejhorší tragédie 20. století, nejsou ani dnes zdaleka překonány. Čili nás zajímá to, jak jsme dnes blízko novým explozím násilí, novým kapitolám tragických dějin, i když se někdy

Návrh kostýmu od Jany Boháčkové a Lenky Jabůrkové

tváříme, že už jsme to všechno překonali a dějiny v Evropě skončily.

Co bys řekl divákovi, který po zhlédnutí představení řekne: „Ale takhle to tenkrát nebylo!?“

Že jsme se nepokoušeli o dosažení pravdy historika, ale o pravdu básníka. Protože odpověď na otázku „jak to bylo“ bude asi navěky pod kontrolou moci, my se spíš ptáme „jak by to mohlo být dnes?“

Psát text hry ve třech lidech, to je poněkud nezvyklá divadelní disciplína. Jak hodnotíš své počínání i počínání kolegů?

Pro mě to bylo naprosto harmonické psaní! I když musím přiznat, že i já jsem se na začátku tohoto našeho duševního „trojraňáku“ děsil... Hlavně se nám u toho dobře povídalo a to je základ každého tvůrčího činu!

Snad neprozradíme moc, když řekneme, že část inscenace uvidí divák snímánu kamerou v přímém přenosu. Co tě k tomuto kroku vede?

Ono se nejedná v dnešní době o příliš originální formální postup, tedy určitě mi nejde o to tímto prostředkem šokovat. Ale nemůžu také ignorovat, že žijeme obklopeni médii a zkušenost s mediálním světem mění naše vnímání, což podobu divadla musí také nutně proměňovat, jestli chceme, aby divadlo zůstalo živé. Na používání live přenosu v divadle mě zajímá, že divadlo s tancem jako jediné umělecké druhy mohou svým divákům zprostředkovat náraz živého a mediálního těla – jejich konfrontaci, která je určující zkušeností moderního člověka. Cítím totiž k výpovědi člověka, který stojí přede mnou, jako to, co cítím ke člověku, který je ve skutečnosti stovky kilometrů ode mě a vidím jenom jeho mediální tělo? Jak to mění naši zodpovědnost k informacím, naší morálku? Druhá světová válka a také odsun byly nadnesené řečeno první velké mediální kampaně, útočící na všechny smysly. První televizní vysílání bylo spuštěno ve třicátých letech, a to v Německu (také v USA a Anglii). Dochází tak k ohrožení veřejného prostoru, nastává éra pasivity konzumenta informací, éra člověka asociálního, éra konce důvěry v souseda a začátek světa mediálního čili zprostředkovaného. A tím začátek nové úrovně manipulace s veřejným míněním...

Z našich rozprav o budoucí inscenaci vím, že se opíráš o díla nejruznějších filozofů. Spolu s J. W. Goethem bych mohl škodolibě namítnout: „Sedivé, drahý příteli, jsou všechny teorie, a věčně zelený je strom života.“ Co ty na to?

Já měl asi vždy raději kavárny než tu turistiku.

Děkuji za rozhovor! (piv)

ROZHOVOR S ONDŘEJEM ELBLEM

Felicia Zeller (1970)
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Výprava do kosmu upracovaných žen a jejich au pair

Překlad
Režie, úprava textu
Dramaturgie, úprava textu
Scéna a kostýmy
Hudba

Zuzana Augustová
Ondřej Elbel
Dagmar Radová
Jan Štěpánek
Tomáš Vtipil

Osoby a obsazení:
Všeněcká Matka manažerka, také někdy vedoucí sekretariátu, trochu též filmová producentka na volné noze a rovněž vědkyně

Tereza Richtrová
Lucie Končoková
Izabela Firlová
Aneta Kernová
Alexandra Gasnárková
Petr Houska

Premiéra 23. ledna 2015 v 19 hodin ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka
Reprízy 24. 1. (19.00), 28. 1. (19.00), 24. 2. (19.00), 27. 2. (19.00) ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

• • •

Režisérem inscenace hry *Rozhovory s astronauty*, která na scénu přivádí až na jednu astronautickou výjimku samé ženy, je muž – **Ondřej Elbel**. O jeho vztahu k Ostravě, jeho přístupu k režii i k samotnému textu *Rozhovorů s astronauty* je následující rozhovor.

Ještě před tím, než jste začal studovat režii, jste pracoval jako technik v Dejvickém divadle. Jak jste se k této práci dostal? A tam jste se rozhodl pro studium režie?

Kostýmní návrh Jana Štěpánka

Věděl jsem, že nechci na vojnu, a dostal jsem radu, abych do papírů napsal, že mám nepřekonatelný odpor ke zbraním. Takže jsem byl převelen na náhradní vojenskou službu. Chodil jsem tenkrát s Martinou z Turnova, která pracovala v Praze a měla pár známých v Dejvickém divadle. Tam právě chyběl jeden „civilikář“, tak jsem zavolał ředitele a přestěhoval se z Opavy do Prahy. Pak jsem se asi po roce přihlásil na herectví na KALD DAMU. Ročník otevíral tehdejší umělecký šéf Dejvic Miroslav Krobot. A ten mi po přijímacích velice mile řekl, ať to radši už nezkouším a přemýšlím o režii nebo dramaturgii.

V Šumperku, kde jste byl čtyři sezóny uměleckým šéfem tamějšího divadla, jste objevil osobnost Julka Vargy – velmi výjimečné, a přesto skoro neznámé osobnosti českého disentu...

Ano, díky obrovské náhodě. Náhodou jsem narazil na článek o Juliu Vargovi na internetu. Překvapilo mě, že v Šumperku není nijak zvlášť známý, přestože prožil naprosto výjimečný příběh. Hra *Julek* měla být vrcholem linie lokálních námětů, které jsme divákům nabízeli pravidelně. Je to příběh kluka, který onemocněl totálně paralyzující nemocí, a přesto byl jednou z nejvýraznějších postav disentu na severní Moravě. Nové vedení šumperského divadla hru z předplatného odstranilo, bylo mi řečeno, že šumperský divák se spíš potřebuje bavit, že potřebuje lehká témata. Nicméně hra vznikla, uvádím ji jako scénické čtení a podle ní teď připravujeme s výtvarníkem Martinem Jabůrkem komiks.

Rozhovory s astronauty jsou textem, ve kterém vystupují především ženské postavy, pojednává totiž o západních matkách a jejich au pair z východu. Nezalekl jste se této dámské přesily nebo textu vůbec, když vám byl nabídnut k inscenování?

Popravdě – po prvním přečtení jsem se trochu lekl, protože původní text je napsaný ve formě docela nepřehledného padesátistránkového monologu bez určené postav a jasných situací. Brzy se v něm ale začaly objevovat konkrétní témata a situace, takže jsem začal být optimističtější. A tato dámská přesila není nic proti *Prezidentkám*, které jsem režíroval kdysi v „jamáckém“ Studiu Marta. Tam byly v obsazení i v celém realizačním týmu jen dámy. Tady máme aspoň jednu mužskou postavu, stejně tak výtvarník a skladatel hudby tu převahu trochu vyvažují.

Přestože se Astronauti dotýkají přetrvávajících rozporů mezi Západem a Východem, je to text o více tematických vrstvách. Jaké téma je pro vás osobně v Astronautech nejdůležitější?

To téma „lepších a horších“ lidí je silné, ale pro mě je dominantní téma osamělosti a touhy po tom, aby postavy někdo poslouchal, aby je vnímal. Boj o jejich

Foto Ivo Dvořák

KDO JE ONDŘEJ ELBEL?
Divadelní režisér a dramaturg se narodil v roce 1976 v Opavě. S divadlem začínal v opavských amatérských souborech a pak jako jevištní technik v Dejvickém divadle. Vystudoval činoherní režii na JAMU v ateliéru Arnošta Goldflama. Absolvoval v roce 2006 hrou Arthura Leeho Kopita *Tatínku, ubohý tatínku, maminka tě pověsila v šatníku a mně je tak smutno*. Během studií i po nich režíroval v Divadle v 7 a půl například Kerouacovy *Podzemníky* nebo scénickou úpravu komiksu Roger Krowiak a *tajemství zákeřného paš-tikáře*. Od roku 2004 byl dramaturgem a režisérem v brněnském HaDivadle, kde mimo jiné vytvořil inscenace jako *Ředitelská lóže* (Goldflam), *Ucho* (Procházka, Procházková) nebo Čapkovu *Věc Makropulos* v hlavní roli s Kamilou Kalousovou Valuškovou, která se hrála sedm sezón. Výrazněji spolupracuje i s Divadlem Polárka (*Robinson Crusoe* nebo *Drákula*) a v posledních sezónách také s Národním divadlem Brno. Od roku 2009 působil jako umělecký šéf Divadla Šumperk. Je také autorem několika her.

místo na slunci, který je docela náročný a často bezvýchoďný.

Na inscenaci s vámi budou spolupracovat scénograf Jan Štěpánek a hudebník Tomáš Vtipil. Můžete přiblížit, jak bude inscenace pracovat s výtvarnou a hudební složkou?

Text je psán hodně stylizovaným způsobem. Jak píše autorka – „repliky se vznášejí jako bubliny... osamělé bubliny, ve sluchcích"... Dialogů ve hře moc není. Přeneseme tuto izolovanost postav i na jeviště. Jeden prostor patří Matce, jeden au pairkám, jeden otci, tedy Astronautovi. A velice důležitým prostorem je obrovská dětská ohrádka, protože o to Dítě tady jde asi především. Hudba by měla být také dost výrazná, mísí různé vlivy – od bavorských lidovek po diskotékové hity. V inscenaci bude i několik songů. Snad by se zjednodušeně daly přirovnat k rapu.

Děkuji za rozhovor. (dr)

Molière (1622–1673)

ŠKOLA PRO ŽENY Ženu (ne)vychováš!

Premiéra 19. března 2015 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Francouzský herec, dramatik a ředitel divadelní společnosti **Jean-Baptiste Poquelin**, známější pod svým pseudonymem **Molière**, je jedním z nejznámějších (nejen) francouzských dramatiků. Tento vystudovaný právník, který se vzdal své juristické kariéry, aby se mohl věnovat divadlu, po sobě zanechal bohatý odkaz čítající přes čtyři desítky her a baletních libret.

Molière se narodil roku 1622 v Paříži. Francie té doby zažívala významné společensko-politické období, které se velmi úzce týkalo i umění. Na fran-

Molière si jako náměty svých her bere především negativní lidské vlastnosti a pokřivené charaktery. Odhaluje jejich nejzazší zákoutí a jejich projevy dovádí ad absurdum...

couzský trůn roku 1643 dosedl Ludvík XIV. Přestože Francie pod jeho vládou vstoupila do několika válek a vnitřní stabilita země byla ohrožována ne-utuchajícími rozpory mezi panovníkem a šlechtou, byla tato doba velmi nakloněna umění. Ludvík XIV. byl jeho velkým milovníkem. Sám se jako tanečník zúčastňoval dvorských baletních představení. A divadlo choval ve velké oblibě.

Uznávaným žánrem francouzského klasicismu byla tragédie, kde vystupovaly urozené postavy, konfrontující se se situacemi, které prověřovaly jejich morálku a charakter. Tragédie tak byla žánrem, který měl odrážet ideální vzorec chování a měl tak sloužit k poučení a nastolení řádu, který byl loajální vůči panovníkovi.

Molière se ovšem vysokému žánru tragédie vyhýbal a mnohem více ho zajímal žánr nižší – komedie. Samozřejmě i jeho komedie podléhají řadě klasicistních konvencí, ale postavy a zvláště pak problémy, které přivádí na scénu, jsou ukazovány ze zcela jiné perspektivy, než jak tomu bylo v případě vznešených tragédií. Molière může být zcela bez ostychu označen za autora, který žánr komedie dokázal emancipovat. A zvláště pak dokázal divadlo své doby povýšit na místo,

kde lze nepokrytě diskutovat o mnohdy ne zcela vznešeném lidském jednání. Molière si totiž jako náměty svých her bere především negativní lidské vlastnosti a pokřivené charaktery. Odhaluje jejich nejzazší zákoutí a jejich projevy dovádí ad absurdum.

Komedie *Škola pro ženy* (nebo také *Škola žen*) byla poprvé uvedena 26. 12. 1662 v Palais Royale v Paříži. **Molière touto komedií mří na starší muže, kteří si berou o mnoho let mladší ženy, aby mohli zneužívat jejich nezkušenosti, ovládat je a tak ukázat své majetnické sklony.** Hlavním hrdinou je Arnolf, starší muž, který se je znám svým výsměchem a pohrdáním vůči ženatým mužům. Je totiž přesvědčen, že všechny krásné, chytré a oduševnělé ženy zákonitě nasazují svým mužům parohy. Muž je tak odsouzen buď k neustálému strachu, kdy se opět na jeho hlavu spolu s parohy snese kolektivní výsměch, nebo k celkové životní rezignaci. Dle Arnolfa je lepší si vzít hloupou a naivní ženu, která se díky své prostotě nemůže do osídel nevěry a záletů zaplést. Proto se rozhodl, že schovanku Anežku, která se mu před třinácti lety dostala do rukou, bude vychovávat tak, aby z ní byla hloupá husička, která svého pána poslechne na slovo a nebude schopna žádných úskoků. A Arnolf v ní bude moci nalézt ideální ženu, která jeho pověst i hlavu nezatíží žádným parožím, potažmo posměchem. Přestože tento plán vypadá bezpečně a zdá se, že Arnolf bude moci v klidu zastárnout ve „spokojeném“ manželství, opak je pravdou. Ještě předtím, než vůbec dojde k Anežčině svatbě s majetnickým starcem, se Anežce přihodí to, na co Arnolf vůbec nepomyslel. Anežka se totiž zamiluje a Horác, její vyvolený, lásku opětuje. Ovšem jelikož Arnolf ve městě vystupuje pod jménem Pána z Pařezova, Horác ho považuje za někoho jiného a učiní Arnolfa svým důvěrníkem. **Díky tomuto faktu se rozjiždí kolo vtipných zápletek. Molière pracuje s osvědčenými komickými postupy, kdy divák ví více než postavy, a situace vedle komiky nepostrádají napětí i překvapení.**

Přestože Molièrovy komedie patří ke klasickým titulům repertoárových divadel, na scénu NDM se tento ostrovtipný znalec a kritik lidských slabostí a nešvarů vrací po více jak deseti letech. Poslední molièrovskou inscenací byla *Skapinova šibalství* v režii Radovana Lipuse. Na *Školu pro ženy* v režii Janusze Klimszy se těšte 19. března v Divadle Antonína Dvořáka. (piv)

Molièrova socha v Paříži

Foto archiv

Christopher Marlowe (1564–1593)

DOKTOR FAUSTUS Čiň čertu dobře...

Premiéra 26. března 2015 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

Kdyby hospodský kumpán 30. května 1593 v banální hádce o zaplacení útraty netasil nůž a nebyl jím Christophera Marlowa do oka, bylo by dnes jméno tohoto alžbětinského dramatika pravděpodobně stejně známé jako Shakespearovo. Jenže Marlowe na místě ze-

Faust dobře ví, že největší část všeho vědění je ta, kterou neznáme. On však chce vědět vše...

mřel a zanechal po sobě dílo úrovní se svým slavnějším druhem sice zcela srovnatelné, leč nevelké. Jeho vrcholná hra *Doktor Faustus* (nebo též *Tragická historie o doktoru Faustovi*) jako by k němu přímo bytostně patřila.

Stejně jako Faust i Marlowe měl na svou dobu velmi odvážný vztah k náboženství a církvi (byl obviňován z ateismu, což byl za určitých okolností tehdy v Anglii hrdelní zločin). Předlohy, která se do Anglie dostala z Německa, se chopil s velkou vervou.

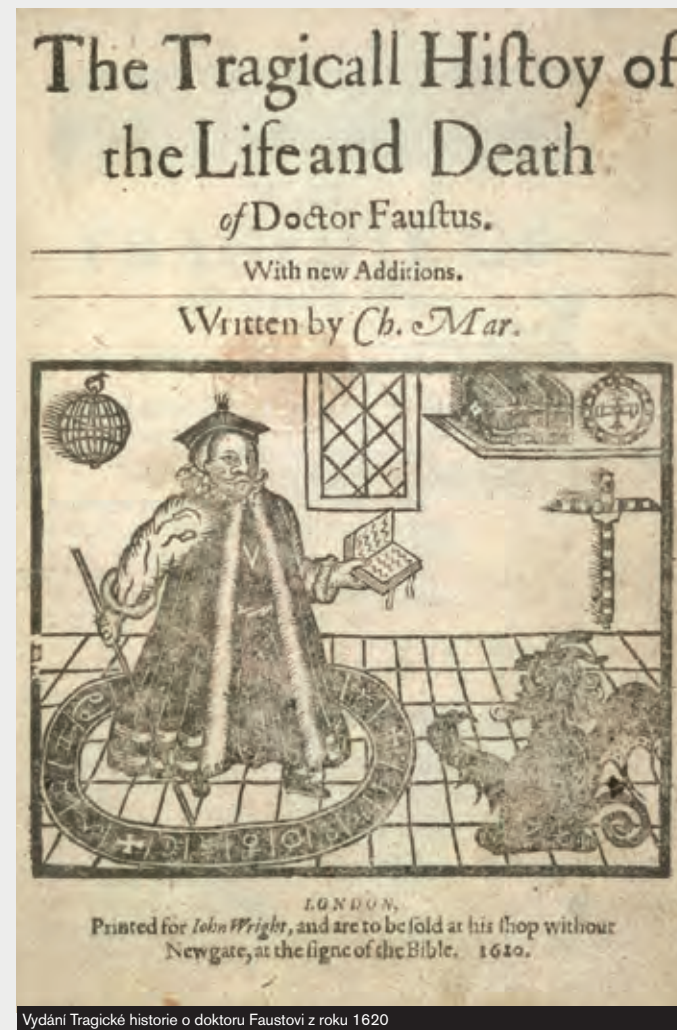
Faust dobře ví, že největší část všeho vědění je ta, kterou neznáme. On však chce vědět vše. A protože stav tehdejšího bádání mu to neumožňuje, obrátí se na bytost z jiného světa. Ne však směrem nahoru k nebi, ale na stranu přesně opačnou...

Kromě skutečného Fausta, který žil v Německu a zemřel za nejasných okolností (nejpravděpodobněji se jeví výbuch při nezdařeném chemickém pokusu), se nechal autor inspirovat také slovním vědcem a alchymistou Johnem Deem, který zničením místo bádání začal

prostřednictvím média – Edwarda Kellyho komunikovat s bytostmi z jiného světa (on to však zkoušel s anděly, nebo si to alespoň myslel). Jeho prestiž tak značně utrpěla a býval obviňován z čarodějnictví.

Aby se bez dalšího důvodu podobnost Marlowa s Faustem nejevila jen jako čistě náhodná, dodejme, že i jeho smrt nebyla tak zcela bez tajemství. Seriózní badatelé i senzacechtiví hochštapleři totiž spekulují o tom, že onen kumpán byl kýmisi poslán. **Marlowe byl totiž jakýmsi předchůdcem Jamese Bonda a pracoval pro královnu Alžbětu jako špión. A pozor: Existuje i teorie o tom, že Marlowe ve skutečnosti útok přežil a psal dál – jako William Shakespeare!** Ovšem jistota tohoto vědění je nám bohužel dodnes odepřena.

Ale zpět k naší hře: Na rozdíl od pozdějšího Goethova díla Marlowův Faust za svou touhu po vědění a podpis příslušné listiny zaplatil daň nejvyšší. Jak se to všechno semlelo, se poprvé dozvíte 26. března v Divadle Jiřího Myrona... (piv)

Vydání Tragické historie o doktoru Faustovi z roku 1620

Faust a Mefisto, skica Tonyho Johannota

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)

VEČEŘE

Hodokvas kořeněný vraždou

Překlad	Marta Kostecká
Režie	Peter Gábor
Dramaturgie	Marek Pivovar
Scéna	Michal Syrový
Kostýmy	Alena Schäferová
Výběr hudby	Peter Gábor

Osoby a obsazení:

Paul	David Viktora
Claire	Renáta Klemensová
Serge	Vladimír Polák
Babette	Pavlina Kačková
Manažer	Václav Klemens
Pikolici	Jakub Burýšek, Denis Kuboň, Rastislav Širila

Reprízy 15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 16. 2. (18.30) a 19. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

V české premiéře uvedl činoherní soubor 13. listopadu 2014 inscenaci hry Večeře. Tento text, napsaný podle románu Hermana Kocha, vytvořil Kees Prins, který se také premiéry v Národním divadle moravskoslezském zúčastnil. Po premiéře řekl: „Děkuji vám všem, ostravská inscenace je velmi povedená a jsem rád, že jsem ji mohl vidět.“

A jak tuto činoherní premiéru hodnotí divadelní kritici? „Režisér inscenace a také autor výběru hudby Peter Gábor se ze všeho nejvíce spoléhá na herectví představitelů pěti hlavních postav. (...) Herecké výkony manželských dvojic Paula a Claire (David Viktora a Renáta Klemensová) a Serge a Babette (Vladimír Polák a Pavlina Kačková) lze bez zveličování nazvat hereckým

Renáta Klemensová (Claire), Václav Klemens (Manažer), David Viktora (Paul)

Renáta Klemensová (Claire), David Viktora (Paul), Vladimír Polák (Serge), Pavlina Kačková (Babette)

koncertem. Pavlina Kačková si při premiéře vysloužila potlesk na otevřené scéně za výkon ve chvíli vrcholné exprese v hádce mezi ní a jejím manželem. Křik, kterým ze sebe herečka doslova vychrlila svůj názor na chování manžela, byl nejen výbuchem emocí, ale také meto-

dickou ukázkou, jak je nutno pracovat s dechem a hlasem ve chvíli vrcholného rozčilení. Inscenace má velmi pečlivě vystavěné zvraty v atmosféře, od komických a humorných scén se postupně propracovává ke skutečné tragédii. Ta je však ze všeho nejvíce obsažena v memen-

tu samotné hry, v upozornění na to, čeho všeho jsou schopni rodiče, když chtějí chránit své děti před zaslouženým trestem. Zvláštní zmínku zasluhuje představitel páte postavy. Manažera restaurace, jakéhosi vyššího číšníka a sommeliéra v jedné osobě, hraje

mimický i hlasový projev, ve kterém představitel manažera využívá i groteskní prvky, probouzí salvy smíchu v hledišti, přináší odlehčení, které však v momentě přechází do úplně opačných pocitů. Rytmu představení výkon Václava Kle-

mense prospívá nadevše. Inscenace hry Večeře přináší společensky velmi aktuální téma, které je zpracováno mimořádně účinným způsobem. Problém výchovy adolescentů a problematika přístupu rodičů k vlastním dospívajícím dětem i k vlastnímu

životu vůbec je dnes tématem na divadelních jevištích značně potřebným a přitom málo zmiňovaným. Také v tom je velký význam nejnovější ostravské činoherní inscenace.“

Ladislav Vrchovský: Večeře přináší na divadelní scénu téma problému s nezvedenými potomky

Ostravan.cz, 14. 11. 2014

„Otázky těžké kriminality mladistvých a jejich rodinného zázemí, v němž je třeba hledat podhoubí životního cynismu, pokusil se pojmenovat Holanďan Kees Prins ve Večeři podle stejno-

jmenného románového bestselleru Hermana Kocha. Pouhý rok po světové premiéře Večeře, kterou mezitím přeložili do dvaceti jazyků, povšimla si burcujícího tématu dramaturgie ostravského Národního divadla moravskoslezského (Marek Pivovar). A o rok později ocitl se překlad hry z pera Marty Kostecké v režii Petra Gábora na jevišti Divadla Antonína Dvořáka.(...)

Znameníť ‚hodokvas kořeněný vraždou‘, jak zní podtitul inscenace. A herecké orgie Davida Viktory, Renáty Klemensové, Vladimíra Poláka a Pavliny Kačkové v rolích příkladných rodičovských párů a Václava Klemense jako stolníka v restauraci nejvyšší kategorie.“

Jiří P. Kříž: Vždyť přece zabili jen bezdomovkyni!

Právo, 27. 11. 2014, s. 13

(red)

MUZIKÁL O LÁSCĚ ZA ČASŮ CÍSAŘE NERONA, TO JE QUO VADIS!

Prostředí starověkého Říma: na trůně vrtošivý, sebestředný císař, město pulsuje bohatým životem, který je ovšem plný mravního bahna a přetvářky. A do toho se objeví stoupenci nového náboženství, které hlásá mírumilovnost, lásku k bližnímu, schopnost odpouštět... Původní slovenský muzikál uvádíme v české premiéře!

Reprízy 7. 1. (18.30), 29. 1. (18.30) a 13. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Ivan Dejmal (Vinicius), Izabela Firlová (Lýgie)

Foto Radovan Šťastný

DETEKTIVKA NARUBY? TRABLE S HARRYM!

Table s Harrym je komediální detektivka. Proč komediální? Obvykle máme mrtvolu a hledá se vrah. V naší divadelní adaptaci máme též mrtvolu, ovšem hned několik lidí se k jeho vraždě hlásil Zesnulý Harry všem kolem sebe stále přidělvá problémy, musí být dokonce několikrát vykopán a znovu pohřben. A kdo ho vlastně zabil? Poslední příležitost přijít na kloub zamotanému příběhu máte v lednu!

Derniéra 9. 1. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Anna Cónová (Slečna Ivy Graveliová), Jan Fišar (Kapitán Albert Wiles), Andrea Mohylová (Paní Jennifer Rogersová) a Petr Houska (Sam Marlowe)

Foto Radovan Šťastný

MACBETH – POZNEJ TEMNOTU, POZNÁŠ SÁM SEBE...

Nejčernější tragédie alžbětinského dramatika. Hra, jejíž jméno se z pověrčivosti dokonce nesmělo vyslovit na jevišti. Jako stín kráčí tento příběh staletími!

Díky nelítostnému boji o moc se ocitneme v pekle, o to horším, že se jedná o peklo lidské duše. Macbeth stoupá ke svému cíli – přes mrtvoly... Tento temný a působivý příběh bude mít derniéru v únoru, nenechte si ho ujít!

Derniéra 11. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Lada Bélašková (Lady Macbeth), Vladimír Polák (Macbeth)

Foto Radovan Šťastný

ZA VODOU (Dokud nás smrt...) – regionální tematika na jevišti

Děj hry Davida Jařaba přivádí diváka na Hlučínsko, které je v předválečném období druhé světové války odtrženo od Československa a stává se součástí Německé říše. Hlučíňané musí narukovat do wehrmachtu. Na pozadí těchto dějinných událostí se odehrává jímavý příběh lásky, která je zasažena nevyhnutelností osudu...

Reprízy 3. 2. (18.30), 8. 2. (15.00) a 20. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Anna Cónová (Eli Papeschová), Marie Logojdová (Marichen Peterková), Štěpán Pácl (Wili Schreier), Tomáš Jirman (Ernest Decker), Tereza Richtrová (Agnes Czerná) a Ivan Dejmal (Gerhard Peterek)

Foto Martin Popelář

OST-RA-VAR 2014 VE FOTOGRAFIÍCH

Festival OST-RA-VAR se letos dočkal plnoletosti. Jaký byl? Podívejte se na fotografie!

Tematický seminář nabídl debatu o specifičnosti malých i velkých scén nejen v Ostravě
Foto Radovan Štátný

Nechybělo tradiční společenské setkání v klubu v Divadle Jiřího Myrona
Foto Radovan Štátný

INZERCE

Klub v Divadle Petra Bezruče hostil 1. rozborový seminář
Foto Radovan Štátný

INZERCE

MINIKINO
KAVÁRNA

Minikino zve na nezapomenutelné filmové zážitky

Leden a únor v nejmenším stálém ostravském Minikině nabídne hned tři filmové přehlídky, mnoho očekávaných premiérových titulů i klubové snímky, které během uplynulého roku sklízely ocenění na zahraničních filmových festivalech. Přehlídka skandinávských filmů SCANDI představí od 14. do 18. ledna to nejlepší ze současné severské kinematografie. Většina snímků bude uvedena v exkluzivní předpremiéře. To je také případ hlavního lákadla letošního ročníku SCANDI, švédského komediálního dramatu Holub seděl na větvi a přemýšlel o životě, který vyhrál cenu za nejlepší film na loňském MFF v Benátkách.

Severská filmová zima, která letos propukne v Minikině v termínu 16. – 22. února, přinese druhou nadílku severských filmů. Od 23. do 25. února mrazivý sever vystřídá na plátně slunečné Španělsko. Filmy ze španělsky hovořících zemí představí přehlídka La Película.

Mezi snímky, které Minikino v prvních dvou měsících nového roku nabídne, nechybí snímek Fotograf o bouřlivém životě Jana Saudka, kterého zde ztvárnil Karel Roden, francouzské filmy Saint Laurent a Sils Maria s excelující Juliette Binoche nebo nový režijní počín Clint Eastwooda Americký Sniper. Filmový klub nabídne vítěze Karlovarského mezinárodního filmového festivalu, gruzínský snímek Kukuřičný ostrov, dokument Opři žebřík do nebe o misi slovenského kněze Mariána Kuffy nebo maďarský film Bílý bůh, oceněný na MFF v Cannes cenou Palm dog pro filmy se zvířecími protagonisty. Podrobný program kina naleznete na internetové adrese www.minikino.cz

Přijďte do Minikina za nezapomenutelnými filmovými zážitky a příjemnou atmosférou útulné Minikino kavárny. Srdečně vás zveme.

www.minikino.cz, Kostelní 3, tel.: 599 527 851

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bogdan Pawlowski (1932)
– Witold Borkowski (1919–1995)
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Klasická baletní pohádka na motivy bratří Grimmů
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
**Obnovená premiéra 12. října 2014
v Divadle Jiřího Myrona**

Johann Sebastian Bach (1685–1750)
& Carl Orff (1895–1982)
BAROCCO & CARMINA BURANA
Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze dvou baletů!
Choreografie: Jacek Przybyłowicz, Youri Vámos
Dirigent: Marek Prášil
**Premiéry 15. a 17. ledna 2015
v Divadle Jiřího Myrona**

Sergej Prokofjev (1891–1953)
POPELKA
Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta
Choreografie: Paul Chalmer
Dirigent: Jakub Klecker
**Premiéry 23. a 25. dubna 2015
v Divadle Antonína Dvořáka**

Balet NDM je na Facebooku:
BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

BAROCCO & CARMINA BURANA
Vizuál inscenace

Foto Tamara Černá – SofiG

REPERTOÁR BALETU (LEDEN – ÚNOR 2015)

Johann Sebastian Bach & Carl Orff
BAROCCO & CARMINA BURANA
Choreografie: Jacek Przybyłowicz (*Barocco*),
Youri Vámos (*Carmina burana*)
Dirigent: Marek Prášil
15. 1. (18.30) – premiéra, 17. 1. (18.30)
– druhá premiéra, 23. 1. (18.30), 23. 1.
(18.30), 12. 2. (18.30), 20. 2. (18.30),
27. 2. (18.30)

Herman Severin Løvenskiold
LA SYLPHIDE
Choreografie: Karina Elver podle Augusta
Bournonvilla
Dirigent: Jakub Klecker
30. 1. (18.30), 7. 2. (18.30), 14. 2. (18.30)

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda
Borkowského
22. 2. (10.00), 22. 2. (16.00), 24. 2. (10.00)

Rodiče s dětmi jsou srdečně zváni na baletní pohádku SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ 22. února v 10 a 16 hodin do Divadla Jiřího Myrona. Po představení budou mít děti možnost zatančit si s trpaslíky a naučit se taneček z naší *Sněhurky*, který speciálně pro ně připravil choreograf inscenace Igor Vejsada. S tímto tanečkem se pak děti budou moci společně s námi zúčastnit oslavy Mezinárodního dne tance, který se bude konat 29. dubna na Masarykově náměstí! Další informace najdete na str. 28 a 30. Foto Martin Popelář

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Vážení a milí diváci,

srdečně Vás zvú do Divadla Jiřího Myrona na premiérovou inscenaci *Barocco & Carmina burana*, která se skládá ze dvou částí.

Choreografie Jacka Przybyłowicze *Barocco* na hudbu Johanna Sebastiana Bacha vytváří nádherný pohybový a estetický kontrast. Diváci se mohou těšit na dokonale souznění tance s živou interpretací Bachovy hudby.

Taneční zpracování kantáty *Carmina burana* na hudbu Carla Orffa, kterým večer vyvrcholí, je dílem výsostně muzikálního choreografa Youriho Vámosa. Kvalita inscenace je podpořena účastí operního sboru NDM, jehož řízení se ujal Marek Prášil.

Pro milovníky romantického baletu připomínám, že 30. ledna, 7. a 14. února se na repertoár opět vrací balet *La Sylphide*.

Těšíme se na Vás!

Lenka Dřímlová

Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa se setkají v inscenaci Barocco & Carmina burana

Na jevišti se opět vrací oblíbený balet LA SYLPHIDE! Starý skotský příběh o nenaplněné lásce a touze po dokonale krásě personifikované vilou-sylfidou, která umírá podobně jako naše Rusalka ve střetu s realitou spoutaná lidským citem, se nás dotýká i dnes. Reprízy se konají 30. ledna, 7. a 14. února v Divadle Antonína Dvořáka. Foto Martin Popelář

HRAJEME PRO VÁS

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)

LA SYLPHIDE

Klasický balet o nenaplněné lásce

Hudební nastudování, dirigent

Jakub Klecker

Choreografie

Karina Elver podle
Augusta Bournonvilla

Scéna a kostýmy

Josef Jelínek

Osoby a obsazení:

Sylfida

Olga Borisová-Pračíková

/ Chiara Lo Piparo

/ Eriko Wakizono

James

Giordano Bozza

/ Macbeth Konstantin Kaněra

/ Po-Ju Lin

Effy

Chiara Lo Piparo

/ Brígida Pereira Neves

Gurn

Jan Krejčíř

/ Filip Staněk / Patrick Ulman

Madge

Jana Kopecká / Igor Vejsada

Matka

Klára Krejčířová

/ Jana Zelenková

a další

**Reprízy 30. 1. (18.30), 7. 2. (18.30),
14. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Po půlroční pauze se vrací na repertoár baletu Národního divadla moravskoslezského první ostravské nastudování jednoho z nejstarších romantických baletů, které se dochovaly a hrají se v původní verzi dodnes. Nenechte si ujít další

V popředí Giordano Bozza (James) a Chiara Lo Piparo (Sylfida)

Foto Martin Popelář

reprízy Løvenskioldovy *La Sylphide* v elegantním a filigránsky propracovaném dánském baletním klasickém stylu legendárního choreografa Augusta Bournonvilla. (pb)

„(Přijemným) zpestřením pro každého milovníka klasického baletu je, když se dramaturgie některého z tuzemských kamenných divadel odváží opustit divácky vděčnou a prověřenou plejádu notoricky známých kusů a sáhne po titulu méně frekventovaném... Nejnověji se k podobnému kroku odhodlali právě v moravskoslezské metropoli, jež se po pražském Národním divadle stává teprve druhým místem u nás, kde byl na-

studován skutečný klenot romantického období, balet *La Sylphide*. (...)

Nejpříjemnějším překvapením a současně největší ozdobou představení byly výkony tanečníků ostravského baletního souboru, tím spíše, vezmeme-li v potaz úskalí svěbytné bournonvillovské techniky a pantomimy. (...)

Tanečníci, kteří prošli italskou baletní školou, se často vyznačují vytříbenou skokovou technikou a rychlými nohami, které výborně uplatňují ve svižných allegrových vazbách; ani představitelé obou hlavních rolí Giordano Bozza a Chiara Lo Piparo nebyli v tomto ohledu žádnou výjimkou. (...)

Skutečností zůstává, že ostravská *La Sylphide* je velmi zdařilým představením, na něž mohou být na severu Moravy patřičně pyšní. Nám ostatním pak nezbyvá, než Ostravě tiše závidět.“

Tomáš Valníček: La Sylphide aneb Ostravská variace na bournonvillovské téma
www.operaplus.cz

„Je patrné, že styl, v němž August Bournonville stavěl své choreografie, představuje výzvu jak pro tanečníky, tak pro diváky. Na první pohled se mohou zdát neuvěřitelně komplikované, a občas skutečně jsou – nenechají-li se však divák odradit, může objevit originální estetiku, která je sice postavena na přísných pravidlech, ale jejíž podstatou je radost z tance, energie, krása a elegance. Dojem dotváří Løvenskioldova hudba, která taneční kroky podpoří a pomáhá také vykreslit jednotlivé charaktery a nálady. Při ostravské druhé premiéře *La Sylphide* se všechno podařilo skloubit a diváci odměnili umělce zaslouženým potleskem vstoje.“

Tereza Cigánková: Křehká krása
v Národním divadle moravskoslezském
www.tanecniaktuality.cz

Olga Borisová-Pračíková (Sylfida)

Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

Johann Sebastian Bach (1685–1750)
& Carl Orff (1895–1982)
BAROCCO & CARMINA BURANA
Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze dvou baletů!

BAROCCO
Hudba **Johann Sebastian Bach**
Choreografie **Jacek Przybyłowicz**
Scéna a kostýmy **Jacek Przybyłowicz**
Světelný design **Marc Heinz**
Asistentka choreografa **Lenka Dřimalová**
Realizace kostýmů **Roman Šolc**

Osoby a obsazení:
Violoncello **Markéta Kubínová**

Tančí:
Isabelle Ayers, Saki Kagawa, Mikino Karube, Anna Knollová, Zuzana Majvelderová, Kristína Moravčíková, Brígida Pereira Neves, Ayuka Nitta, Markéta Pospíšilová, Barbora Šulcová, Giordano Bozza, Po-Ju Lin, Rei Masatomi, Koki Nishioka, Peter Ondrka, Sergio Méndez Romero, Filip Staněk

CARMINA BURANA
Hudba **Carl Orff**
Hudební nastudování **Marek Prášil**
Dirigent **Marek Prášil**
Choreografie **Youri Vámos**
Scéna a kostýmy **Youri Vámos**
Realizace kostýmů **Roman Šolc**
Asistenti choreografa **Joyce Cuoco, Filip Veverka**
Světelný design **Klaus Günter Gärditz**

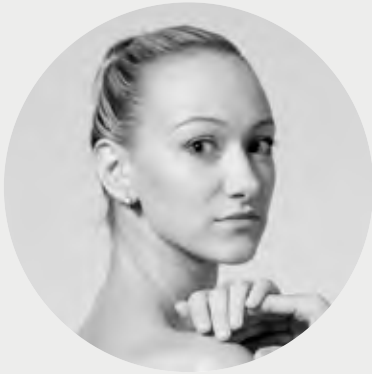
Chiara Lo Piparo v choreografii CARMINA BURANA Foto Tamara Černá –SofIG

Sbormistr	Jurij Galatenko	Ego	Peter Ondrka / Macbeth Konstantin Kaněra
Osoby a obsazení:		Hypocrite	Po-Ju Lin / Giordano Bozza
Soprán	Agnieszka Bochenek-Osiecka / Veronika Holbová	Buillies	Vladimír Vašků, Jan Krejčíř / Rei Masatomi, Koki Nishioka (Sergio Méndez Romero)
Tenor	Jan Rychtář / Jan Mikušek	Žena	Olga Borisová-Pračíková / Petra Kováčová
Baryton	Filip Bandžak		
Bicí	Martin Hrček, Rostislav Mikeška, Petr Podraza Jiří Smrčka, František Škrla, Pavel Švec, Jan Wysoglad	a další	
Klavír	Michal Bárta, Jiří Janík, Alexandr Starý		
Virgin	Chiara Lo Piparo		Premiéra 15. a 17. ledna 2015 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona
Mladý muž	Filip Staněk / Ondřej Vinklát (Koki Nishioka)		Reprízy 23. 1. (18.30), 12. 2. (18.30), 20. 2. (18.30) a 27. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Brígida Pereira Neves a členové baletu NDM v choreografii CARMINA BURANA Foto Tamara Černá –SofIG

ROZHOVOR FILIPA STAŇKA SE ZUZANOU MAJVELDEROVOU

K chystané premiéře baletního večera *Barocco & Carmina burana* jsme v minulém čísle tohoto časopisu otiskli rozhovor s jeho choreografy. Nyní vám nabízíme pohled na titul *Barocco* ze strany tanečníků. Můžete si přečíst rozhovor **Filipa Staňka**, tentokrát v roli tazatele, se **Zuzanou Majvelderovou**, tedy členů baletu, kteří v tomto díle účinkují!

Tančili jsme spolu v Labutím, v Prodance a hlavně ve Škrťáči. Jsem jiný taneční partner než ostatní?

Tančili jsme spolu klasiku, lidovky, modernu, vnímáme se navzájem. Pro mě jsi jiný než ostatní. Už jsem na tebe zvyklá a tančím s tebou ráda. Vždy jsi soustředěný, nelítáš myšlenkami v oblacích, cítím tvou energii, plně ti důvěřuju a díky tomu si pak můžu choreografii víc užít. Nebojím se do pohybu vrhnout. Víím, že tam jsi a chytíš mě.

Každý by se tě zeptal, co se ti na Baroccu líbí, já se zeptám, jestli je něco, co se ti nelíbí, nebo s čím bojuješ?

Nenašla jsem nic, co by se mi nelíbilo. Moc jsem si přála *Barocco* tančit a jsem ráda, že patřím mezi vyvolené, které si choreograf vybral. Zatím bojuju s koordinací, je jiná proti klasice,

kterou děláme každý den a máme ji zažitou. Není normální „hezky škaredě“ vtočit nohy („beautiful ugly feet“ – termín používaný choreografem, pozn. autora), uvolnit ruce tak, aby měly ten správný tvar. Musím se na to hodně soustředit, ale věřím, že při častějším zkoušení si zvyknu, a pak to půjde automaticky.

Pohybový rukopis Jacka Przybyłowicze je velmi specifický; co musí tanečník podle tebe mít, či ovládat, aby se mu přizpůsobil?

Dobrou koordinaci, musí být plastický, mít kontrolu nad každou částí svého těla. Snažit se tělo využít do maxima. Hlavně by měl být vnímavý. V *Baroccu* tančím hodně ve dvojici s Bárou Šulcovou a choreograf si potrpí na to, abychom byly úplně stejné, přičemž jsme obě naprosto rozdílné, jako černá a bílá, cítíme pohyb různě. Takže kromě koncentrace na věc to chce se navzájem opravdu dobře vnímat a přizpůsobit se.

Choreografie je současná, hudba barokní. Vnímáš ji při tanci, necháš se jí prostoupit, nebo ti při zkouškách někdy leze na nervy?

Ráda se nechávám hudbou unést, ale musím se přiznat, že u *Barocca* se zatím spíš soustředím. To se může časem změnit. Nestává se, že by mi začala někdy hudba lézt na nervy, i když ji slyším pořád dokola, tak doufám, že tady tomu nebude jinak. Mám velmi ráda, když znám hudbu zpaměti a poslouchám ji už po několikáté, přesně víím, co přijde.

Barocco nemá děj jako klasické balety, je abstraktnější, ale divák může vnímat jeho energii a zažívat různé emoce. Zažíváš na jevišti emoce i ty, nebo to nestiháš?

Jistěže zažívám emoce! I když je choreografie abstraktní. Jen se nedají tak snadno definovat,

Filip Staněk na zkoušce BAROCCA Foto Martin Popelář

jsou pro každého tanečníka jedinečné. V klasických baletech víš, že se máš usmívat, takže se všichni usmíváme. Divák to vidí a tanečník na něj působí vesele. Abstraktní tanec bez děje pro mě neznamená jen odšlapat kroky... Že emoce nejsou předem definované neznamená, že tam nejsou.

Řekněme, že vy dívky tančící v Baroccu neoplyváte barokními tvary, ale máte krásné štíhlé postavy, což je má pozvánka pro pány, kteří se baletů bojí. Nač bys nalákala na inscenaci dámy (vyjma krásné hudby a choreografie)?

Ani dámy neprijdou zkrátka! Choreografie je plná plastických a dynamických pohybů a energie. No a muži jsou do půl pasu nazí. To byste si určitě neměly nechat ujít!... (fs)

Zuzana Majvelderová (v modrém tlíku) s ostatními členy baletního souboru na zkoušce choreografie BAROCCO Foto Martin Popelář

HRAJEME PRO VÁS

Bogdan Pawłowski (1932)

– Witold Borkowski (1919–1995)

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

*Klasická baletní pohádka na motivy bratří
Grimmů*

Libreto **Witold Borkowski,
Stanisław Piotrowski**
Choreografie **Igor Vejsada** podle
Witolda Borkowského
Scéna a kostýmy **Alexander Babraj**

Osoby a obsazení:

Sněhurka **Olga Borisová-Pračíková**
/ **Zuzana Majvelderová**
/ **Michaela Vápeníková**
Princ **Po-Ju Lin**
/ **Sergio Méndez Romero**
Ježibaba **Peter Ondrka** / **Patrick Ulman**
Královna **Brígida Pereira Neves**
/ **Markéta Pospíšilová**
/ **Lucie Skálová**
Prófa **Jan Krejčíř**
Kejchal **Vladimír Vašků**
Dřímál **Filip Staněk**
Šmudla **Rodion Zelenkov**
Stydlín **Giordano Bozza** / **Rei Masatomi**
Rejpal **Po-Ju Lin**
/ **Sergio Méndez Romero**
Štístko **Michal Bublík**
a další

**Reprízy 22. 2. (10.00 a 16.00)
v Divadle Jiřího Myrona**

Sněhurka literární – Sněhurka filmová – Sněhurka divadelní a baletní... Pohádková *Sněhurka* bratří Grimmů je zkrátka navzdory svému původně neveselému osudu velmi životaschopné děvče – a dokazuje to i v Ostravě. Už čtyřiaosmdesát-

Olga Borisová-Pračíková (Sněhurka)

Foto Martin Popelář

Michaela Vápeníková (Sněhurka), Peter Ondrka (Ježibaba)

Foto Martin Popelář

krát tuto něžnou a posléze i pracovitou dívku její macecha-ježibaba na jevišti Divadla Jiřího Myrona otřásla – a už 84x ji znovuoživil tamtéž polibek vytočeného prince.

Přijďte se podívat, jestli i při dalších reprízách bude mít Sněhurka stejný štěstí... (pb)

Po představení 22. února v 10 a 16 hodin se děti mohou s trpaslíky naučit taneček ze *Sněhurky*. S ním se pak budou moci spolu s NDM zúčastnit oslavy Mezinárodního dne tance 29. dubna 2015 na Masarykově náměstí! Více informací na str. 30.

V popředí Michaela Vápeníková (Sněhurka), Jan Krejčíř (Prófa), Po-Ju Lin (Rejpal), Michal Bublík (Štístko), Giordano Bozza (Stydlín), Vladimír Vašků (Kejchal), Rodion Zelenkov (Šmudla) a Filip Staněk (Dřímál)
Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Bedřich Smetana (1824–1884) – Bohuslav Martinů (1890–1959) – Leoš Janáček (1854–1928)

NÁVRATY DOMŮ

3 skladatelé – 3 skladby – 3 choreografie

Baletní inscenace *Návraty domů*, jedinečný večer složený ze tří choreografií, měla svou derniéru 22. listopadu 2014. Ještě předtím, 2. listopadu, bylo toto dílo uvedeno s velkým úspěchem v pražském Národním divadle v rámci festivalu Ostrava v Praze. Přinášíme vám reakce na toto pražské představení, a to od Marcely Benoniové a od Luboše Stehlíka.

Potlesk pro Ostravu

„(...) V první části uvedl Pavel Šmok slavné a tragicky laděné *Trio g moll* Bedřicha Smetany v doprovodu klavíristy Ivo Kahánka, houslistky Evy Krestové a violoncellistky Markéty Kubínové. *Splynutí hudby a tance* bylo tady skutečně výjimečné.

(...) Interpretace tanečníků Petry Kováčové, Brígidy Pereiry Neves a Vladimíra Vašků byla velmi zdařilá a skutečně se zdálo, že se tanečníci přímo stmelili s hudebním doprovodem.

(...) V druhé části uvedla Nataša Novotná málo známé dílo Bohuslava Martinů, balet-melodram *Škrtič*. (...) Vedoucí úlohu drží dramatic-

„Čisté provedení, plné soustředění, pokorného splynutí ‚Kyliánovy duše‘. Žádné bojování o planý úspěch. Ostrava: bravo!“

ká a zvukově skvěle vystavěná hudba, tady pod taktovkou dirigenta Jakuba Žídka.

(...) *Taneční jazyk* Nataši Novotné je rozvolněný a svobodný, jako by její osobní charisma bylo vtělené do myslí tanečníků. V propletených těl a skupin, scházení se i rozcházení obou interpretačních rovin, herecké a taneční, jako by chtělo dostat významu tanečního divadla, spíše tady pojmu ‚Tanztheater‘ s jeho expresivním sdělením a naléhavými výboji. (...)

Po zarostlém chodníčku, mistrovské dílo Leoše Janáčka, klavírní skvost v choreografii Jiřího Kyliána z roku 1980, kterou vytvořil ve vrcholném období plné invence, ale zároveň i nostalgie a smutku po domově. (...)

Neuvěřitelná ‚kniha choreografie‘ plná sól, duetů, které se časově překrývají, navazují a spojují se. Přestože se může někomu zdát, že to je již ‚passé‘, tak tady je možné se pořádně učit. Učit se naslouchat a hudbu vidět. Naslouchat pohybu a vstřebávat jej a vidět hluboko do srdce a do duše genálního choreografa.

(...) Čisté provedení, plné soustředění, po-

korného splynutí ‚Kyliánovy duše‘. Žádné bojování o planý úspěch. Ostrava: bravo!“

Marcela Benoniová: Potlesk pro Ostravu
Operaplus.cz, 4. 11. 2014

„Šmok, Novotná a Kylián dokonale vystihli subjektivní Smetanovo drama (baletní harmonie i disharmonie pro tři), objektivně konstruktivistické drama Martinů (tanečníci, recitační sbor) a intimní lyriku Janáčka (baletní ansámbl). Dvě svěbytné mužské reflexe folklóru s ženskou kosmopolitní spojnici. Všechny třetiny atakovaly diváky velmi silně. Ve spojení s hudbou to byly u mě hlavně první věta ze Smetany a samozřejmě celý první díl Chodníčku. Jelikož mám osobní zkušenost s díly Jiřího Kyliána z 80. let, opět jsem si uvědomil, jak je řada jeho choreografií, včetně této, nadčasová. (...)

Rovnocennými partnery byli výborným tanečníkům hudebníci, z nichž nad všechny vynikl pianista Ivo Kahánek, jenž byl všudypřítomný.“

Luboš Stehlík: Editorial
Harmonie, 12/2014, 27. 11. 2014

INZERCE

ROČENKA TANEČNÍCH AKTUALIT.CZ

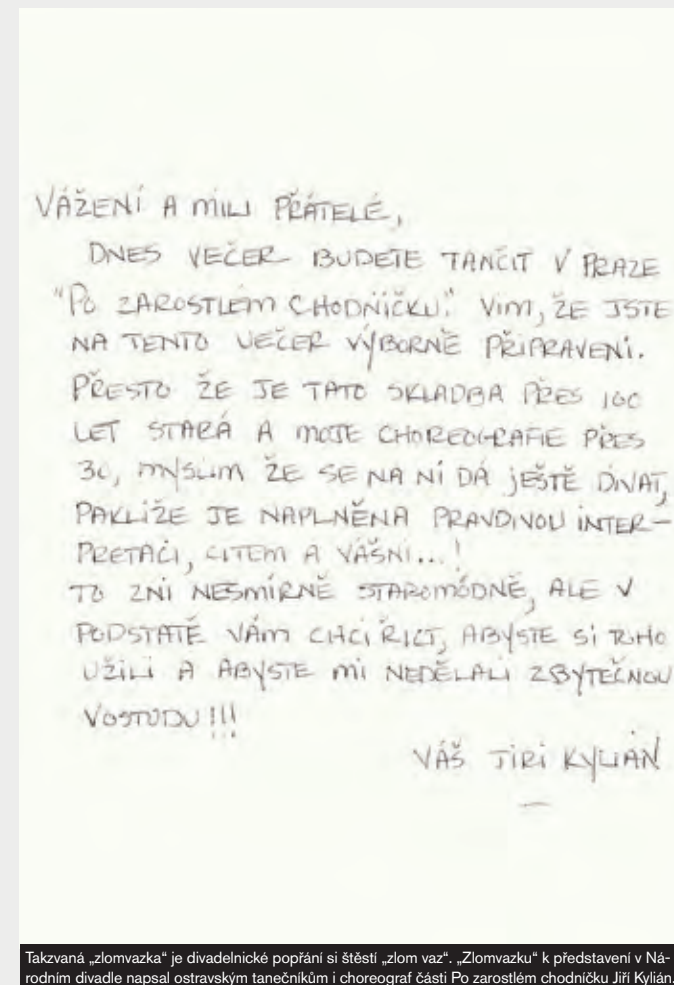

2013

2014

**Ke koupi v pokladnách
Národního divadla moravskoslezského**

Projekt je podporován MKČR a MHMP.

Takzvaná „zlomvazka“ je divadelnické popřání si štěstí „zlom vaz“. „Zlomvazku“ k představení v Národním divadle napsal ostravským tanečníkům i choreograf části *Po zarostlém chodníčku* Jiří Kylián.

Nový pár v *Labutím jezeře*

Dne 14. listopadu 2014 se jako ústřední dvojice v oblíbeném baletu *Labutí jezero* představili dva noví členové baletního souboru – demisolisté **Ayuka Nitta** a **Koki Nishioka**. Sklidili velký úspěch, ke kterému jim gratulujeme!

Ayuka Nitta a Koki Nishioka Foto Martin Popelář

50 let Baletu Praha

Dne 16. listopadu 2014 se ve Stavovském divadle konal Galavečer k 50. výročí založení Studia Balet Praha, které se později přerodilo v **Pražský komorní balet**.

Studio Balet Praha bylo založeno v roce 1964 jako součást nové kulturní vlny. U jeho zrodu stáli Luboš Ogoun, Vladimír Vašut a Pavel Šmok, který předtím působil jako choreograf ve Státním divadle v Ostravě. Vznik tohoto souboru znamenal velký zlom ve vývoji tehdy ještě československého baletu. Na původní ideu Baletu Praha navázal choreograf Pavel Šmok v roce

1975 souborem pod názvem Pražský komorní balet.

Pavel Šmok vytvořil za dobu svého působení v souboru celou řadu výjimečných choreografií. K nim patří také choreografie *Trio g moll*, která byla součástí inscenace *Návraty domů* uváděné v Národním divadle moravskoslezském.

...

Mezinárodní den tance

Národní divadlo moravskoslezské a Multizánrové centrum současného umění Cooltour pro Vás opět společně připravují oslavu **Mezinárodního dne tance**, který tradičně připadá na **29. duben**.

Těšte se! Bude se TANČIT (nejen) v Ostravě. Rádi bychom propojili tři „národní“ divadla a uspořádali velký společný trénink klasického tance pro všechny. Věříme, že v Ostravě/Brně/Praze budou tančit všichni – malí, velcí, tlustí, tenčí, profesionálové i amatéři. Přidáte se i vy?

Rodiče s dětmi mají po představeních baletu *Sněhurka a sedm trpaslíků* 22. února v 10 a 16 hodin možnost zatančit si s trpaslíky z pohádky a naučit se taneček z naší *Sněhurky*, který speciálně pro ně připravil choreograf inscenace Igor Vejsada.

S tímto tanečkem se pak děti budou moci společně s námi zúčastnit oslavy Mezinárodního dne tance na Masarykově náměstí.

Aktuální informace sledujte na našem Facebooku.

...

Nové obsazení *Louskáčka*

Na scéně Divadla Antonína Dvořáka se v zimním čase vrátil krásný pohádkový balet vyprávějící

Sergio Méndez Romero (Louskáček) a vzadu Chiara Lo Piparo (Máša) Foto Martin Popelář

o kouzlu Vánoc. Nově se vám v hlavních rolích představili Chiara Lo Piparo (Máša), Sergio Méndez Romero (Louskáček), Vladimír Vašků (Otec) a Michaela Vápeníková (Malá Máša). Premiéru měly také děti z baletního studia, které tančí Myšky! (red)

Děti z baletního studia, které účinkují v *Louskáčkově* Foto Martin Popelář

INZERCE

NOVÁ PRODEJNA!

„PO VELKÉM ÚSPĚCHU V BRNĚ, HRADCI KRÁLOVÉ, OLOMOUCI, JSME OTEVŘELI“

Ostrava – Puchmajerova ul.

VLASTNÍ KRÁJENÉ I BALENÉ SÝRY ZA VÝBORNÉ CENY,
ČERSTVÉ VÁŽENÉ MÁSLA,
TĚSTOVINY, VÍNA A DALŠÍ ITALSKÉ SPECIALITY

GRAN MORAVIA

FORMAGGERIA

ITALSKÁ SÝRÁRNA
LITOVEL

www.laformaggeria.cz

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Pavel Helebrand (1960)

KYTICE

Hudební divadlo podle K. J. Erbena

Režie: Pavel Helebrand

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéra 14. září 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Eduard Künneke (1885–1953)

– Herman Haller (1871–1943)

– Rideamus (1874–1956)

BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Známa opereta plná osobitého humoru,

sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!

Úprava a český překlad: Tomáš Vůjtek

Režie: Tomáš Jirman

Hudební nastudování: Karol Kevický

Premiéry 2. a 4. října 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill

(1921–1998) – Isobel Lennart (1915–1971)

FUNNY GIRL

Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!

Překlad: Jiří Josek

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 4. a 6. prosince 2014

v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black

(1938) – Christopher Hampton (1946)

SUNSET BOULEVARD

Jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyda

Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera

České přebásnění: Michael Prostějovský

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Česká premiéra 19. února, druhá premiéra

21. února 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Zdeněk Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)

PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA

Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná každá strana

Režie: Stanislav Moša

Režijní spolupráce: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Marek Prášil

Premiéry 30. dubna a 2. května 2015

v Divadle Jiřího Myrona

FUNNY GIRL

Monika Absolonová (Fanny Briceová), Peter Svetlík (Tenor),
Veronika Prášil Gidová (Mimsey) a company

Foto Martin Popelář

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:

OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (LEDEN – ÚNOR 2015)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

EVITA

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

3. 11. (18.30), 24. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 10. 2. (18.30)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart

FUNNY GIRL

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigenti: Marek Prášil / Jakub Židek

9. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 26. 2. (18.30)

Éva Pataki

EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsza

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

10. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 7. 2. (18.30)

Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus

BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Režie: Tomáš Jirman

Hudební nastudování: Karol Kevický

Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek

13. 1. (18.30), 30. 1. (18.30), 5. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber

JOSEF A JEHO ÚZASNÝ

PESTROBAREVNÝ PLÁŠT

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

18. 1. (16.00), 26. 1. (10.30), 27. 2. (10.30)

Pavel Helebrand

KYTICE

Režie: Pavel Helebrand

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

21. 1. (10.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský

– Michael Prostějovský

FANTOM LONDÝNA

Režie: Lumír Olšovský

Hudební nastudování: Marek Prášil

Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil

21. 1. (18.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló

– Jiří Sedláček

MRAZÍK

Režie: Ondřej David

Hudební nastudování: Jakub Židek

Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek

8. 2. (10.30), 8. 2. (16.00)

Andrew Lloyd Webber – Don Black

– Christopher Hampton

SUNSET BOULEVARD

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

19. 2. (18.30) – česká premiéra,

21. 2. (18.30) – druhá premiéra,

25. 2. (18.30)

SUNSET BOULEVARD – MUZIKÁLOVÝ ŠPERK SEZÓNY

MUZIKÁL O SLÁVĚ A ZAPOMNĚNÍ

Příběh začíná smrtí jedné postavy a končí šílenstvím druhé. Ale není to scénář tragédie, spíš hodně černé komedie. Jízlivá ironie vytváří humor, z něhož mrazí. Pojďme se s hlavními postavami a jejich představiteli seznámit podrobněji.

NORMA DESMOND

Žije v zašlém přepychu na jedné z nejlepších adres, v luxusní vile na Sunset Boulevardu. Byla hvězdou, ale o konec její velkolepé slávy se postaral zvuk. Nenávidí slovo comeback. Touží však po návratu na stříbrné plátno, ke svým fanouškům. Ti ji dávno poslali k čertu.

S hlavní interpretkou stojí (a padá) celý příběh, v němž je prostor nejen pro náročné pěvecké party, ale (a především!) pro velké činoherní drama. V hlavní roli Normy Desmond se představí sólistka našeho souboru Hana Fialová a známá slovenská zpěvačka Katarína Hasprová.

Kdo je pro vás Norma Desmond?

Hana Fialová

Třeba ještě jednou či dvakrát změním názor.

Ale určitě je obět svého povolání, toho, jak to v showbiznyosu chodí. Má v sobě dětinskost a navítu raněné bytosti. Uvnitř se skrývá jádro silné, možná až egocentrické ženy. Krásná role, to snad ani nemusím dodávat.

Katarína Hasprová

Sláva a lesk jsou hodnoty, které časem pomíjí, stejně tak jako luxus a bohatství neudělají člověka šťastnějším. To přece sny a touhy jsou motory našeho života. Pro mě je Norma Desmond postava, která je, jak se u nás na Slovensku říká, tak trochu „šiši“, ale zároveň má v sobě ukrytý nádherný vnitřní smutek. Za to, co dokázala, vlastně pyká. Ale lidé, kteří na ni nezapomněli, ji mají rádi.

JOE GILLIS

Nikdo důležitý, jen druhořadý scenárista. Právě zemřel, což ho zachránilo před potupným návratem do druhořadého plátku kdesi v Ohio (odkud už není návratu). Chtěl se stát nejlepším scenáristou, chtěl něco dokázat, jako každý v Hollywoodu. Chtěl mít svoji hvězdu na chodníku slávy, svoji vilu, svůj bazén. Nakonec ho dostal, ovšem za jakou cenu? *Sunset Boulevard* možná mohl být jeho scénář, kdyby to nakonec všechno

nedopadlo trochu jinak. V roli Joea Gillise budou alternovat Roman Harok a Tomáš Savka.

Kdo je pro vás Joe Gillis?

Roman Harok

Je to další výzva, nová důležitá role v mojí kariéře a zkrátka parádní šance, na kterou se těším. Je to jemný mechanismus dialogů a situací, které musí přesně zapadnout do sebe. Čtu si scénář a hledám inspiraci. Je to napsané tak nesmírně poutavě jako ještě nic, s čím jsem dosud setkal.

Tomáš Savka

Joe je profík, kterého ten celý systém pomalu, ale jistě mele napadř. Aby přežil, musí se chytit prakticky čehokoli a někdy se mu to i hodí. Ale to, co ho potká s Normou Desmond, si neuměl představit ani v tom nejneobvyklejším scénáři.

MAX VON MAYERLING

Tajemná postava, nevypočitatelný muž, stojící ve stínu velké hvězdy. Ochránce Normy Desmond, jenž má pro svoji práci osobní důvody. Prozradit je, to by znamenalo připravit celý příběh o jedno z největších překvapení. Filmovým představitelem této postavy byl Erich von Stroheim, slavný režisér

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

před námi je vrchol sezóny, česká premiéra muzikálu Andrewa Lloyda Webbera *Sunset Boulevard*. Příběh, který odhaluje temné zákulisí Hollywoodu, se nejdříve zrodil jako film. Tempo a styl, s jakým v roce 1950 režisér Billy Wilder vyprávěl o setkání fiktivní hvězdy Normy Desmond a mladého scenáristy Joea Gillise, bere dech i dnes. Nás inspiroval k zajímavému projektu série studiových fotografií, které se snaží přiblížit atmosféře původního díla. Fotostory je o to zajímavější, že v ní poprvé představujeme hlavní protagonisty naší nové inscenace.

Budeme rádi, když se s námi vydáte na muzikálový Sunset Boulevard.

Hezký nový rok!

Patrick Fridrichovský

Patrick Fridrichovský

Uvádíme v dohodě s The Really Useful Group Ltd.

Hudba

Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton

Text

Libreto

Podle původního filmového scénáře Billyho Wildera

České přebásnění: **Michal Prostějovský**

Režie: **Gabriela Petráková**

Hudební nastudování: **Jakub Židek**

Choreografie: **Pavel Strouhal**

Výrazová spolupráce: **Števo Capko**

Scéna: **Ondřej Zicha**

Kostýmy: **Tomáš Kypta**

Osoby a obsazení:

Norma Desmond **Hana Fialová** / **Katarína Hasprová**

Joe Gillis **Roman Harok** / **Tomáš Savka**

Betty Schaefer **Silvia Holečková** / **Denisa Židková**

Max von Mayerling **Jiří Hájek** / **Miroslav Urbánek ml.**

Cecil B. DeMille **Libor Olma** / **Marcel Školout**

Artie Green **Lukáš Adam**

a další

Česká premiéra 19. února 2015 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Tomáš Savka (Joe Gillis) a Katarína Hasprová (Norma Desmond)

Foto Roman Černý

Hrdý partner muzikálu Sunset Boulevard

STOKLASA

Miroslav Urbánek ml. (Max von Mayerling) Foto Roman Černý

a herec éry němých filmů. Slavný citát „V Hollywoodu jste tak vážený, jak dobrý je váš poslední film,“ pochází z jeho úst. Premiérovými představiteli prvního českého Maxe von Mayerlinga jsou Jiří Hájek a Miroslav Urbánek ml.

Kdo je pro vás Max von Mayerling?

Jiří Hájek

Sám Max už možná zapomněl, kdo vlastně je, kým byl a co dělal. Tajemná postava, čím méně o ní víme, tím zajímavější nám připadá. Není to padouch, ale cynicky hraje svoji vlastní falešnou hru s ostatními a někdy i sám se sebou.

Marcel Školout (Cecil B. DeMille) Foto Roman Černý

Miroslav Urbánek ml.

Je to postava, která je v příběhu vlastně neustále, ale divák jako kdyby si jí po celou dobu ani nevšímal. On je ale vždycky přesně tam, kde má být, zvyklý situaci tu a tam nepatrně pootočit jiným směrem. Zajímavá tragikomická role.

BETTY SCHAEFER

Mladá lektorka ve filmovém studiu Paramount. Nejraději by napsala vlastní příběh, namísto toho čte stohy scénářů, které napsal někdo jiný.

A přestože problém lektorů je, že znají všechny zápletky, ani ona včas neodhadla, že v tomto příběhu hraje jen vedlejší roli. Komu tohle včas nedojde, ten může v Hollywoodu přijít snadno k úrazu...

Kdo je pro vás Betty Schaefer?

Silvia Holečková

Je úplným protikladem Normy Desmond. Zná ji teprve krátce, ale líbí se jí, že má svůj názor. Někdy je impulzivní, to je asi dané jejím věkem. Chce se vyrovnat mužům, co se týká práce. Až s Joem pozná, co je to láska.

Denisa Židková

Betty je chytrá a cílevědomá mladá dívka. Je veselá, komunikativní a nadšená pro svou věc. To, co dělá, má prostě ráda, je tím posedlá a totéž chce i po ostatních. Jako já. (smích) (pf)

Silvia Holečková (Betty Schaefer) a Roman Harok (Joe Gillis)

Foto Roman Černý

Filmové drama se mění ve velkolepý muzikál...

Denisa Židková (Betty Schaefer), Tomáš Savka (Joe Gillis), Hana Fialová (Norma Desmond), Jiří Hájek (Max von Mayerling)
Černobílé foto: Nancy Olson (Betty Schaefer), William Holden (Joe Gillis), Gloria Swanson (Norma Desmond), Erich von Stroheim (Max von Mayerling)Foto Roman Černý
Foto archiv

Jule Styne (1905–1994) – Bob Merrill
(1921–1998) – Isobel Lennart (1915–1971)

FUNNY GIRL

Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!

Překlad	Jiří Josek
Režie	Lumír Olšovský
Hudební nastudování	Jakub Židek
Dirigent	Marek Prášil
	/ Jakub Židek
Choreografie	Lucie Holánková
Scéna	Šimon Caban
Kostýmy	Kateřina Bláhová
Dramaturgie	Pavel Bár
Sbormistr	Marek Prášil

V titulní roli **Monika Absolonová** / **Martina Šnytová**

Reprízy 9. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 22. 1. (18.30) a 26. 2. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona

Na začátku prosince byl v Divadle Jiřího Myrona poprvé uveden muzikál *Funny Girl*. Před premiérou jsme se setkali s režisérem inscenace Lumírem Olšovským. Zajímá vás, jak probíhaly zkoušky a jak se v Ostravě Lumírovi Olšovskému pracovalo? Dočtete se v našem rozhovoru!

Lumíre, co je pro režiséra na muzikálu Funny Girl nejnáročnější?

Obsáhnout kus lidského života od směšných začátků po hořké konce a diváka neunudit k smrti – to je nejnáročnější výzva. Život Fanny Briceové byl našťástí plný rozzářených okamžiků a velkolepých show. To všechno chci divákům ukázat.

Funny Girl jsi režíroval už před třemi lety v Ústí nad Labem – jaké to je, vstupovat podruhé do téže řeky?

Pořád potkávám toho dřívějšího režiséra a občas si s ním povídám a polemizuju. Každopádně to není žádná legrace. Postavit krásný dům na zelené louce je taky snazší než přestavět postavený palác.

Ve Funny Girl zároveň hraje Nicka Arnsteina – jak Lumír Olšovský režíruje Lumíra Olšovského?

Dost těžko, nevidím na sebe, neslyším svůj hlas a nemám přehled o celkovém aranžmá. Proto raději režíruju Lukáše Vlčka, svoji alternaci, a do toho našeho Nicka se potom oblíknou. Snad se pak režisérovi budu líbit!

Byl jsi spokojen se svým inscenačním týmem?

Rád pracuju s lidmi, na které se můžu spolehnout, které znám a oblíbil jsem si jejich práci. Se scénografem Šimonem Cabanem i kostýmní výtvarnicí Katkou Bláhovou jsem spolupracoval víckrát

Martina Šnytová (Fanny Briceová), Lukáš Vlček (Nick Arnstein)
Foto Martin Popelář

a vím, že se na jejich návrhy můžu těšit. Lucii Holánkovou jsem osobně neznal, ale z jejích choreografií jsem byl pokaždé nadšený, takže jsem přesvědčený, že to byla správná volba. A Jakub Židek je perfektní profil.

Jak probíhala spolupráce s hlavními interpretkami, tedy Monikou Absolonovou a Martinou Šnytovou?

Každá Fanny si zaslouží osobitý přístup, obě jsou si ale stejně vědomy extrémní náročnosti této role, takže moje práce se málem omezila pouze na uklidňování, že to zvládnou. Potěšilo mě, že Monika stále cítí velkou pokoru, přestože už roli jednou „zvládla“, a nachází si k Fanny novou cestu. Pro Martinu je to obrovský krok kupředu – stejně si ale myslím, že její hvězda bude ještě stoupat.

Máš bohaté zkušenosti z nejrůznějších typů divadel. Když porovnáš práci v NDM s někte-rou z velkých pražských produkcí, v čem jsou její výhody a nevýhody?

Momentálně mi přicházejí na mysl pouze výhody zkoušení v Ostravě. Větší komfort ve zkouškovém

plánu, dostatek prostoru, personální servis, křehčov-ny a dílny, které vyrobí, co je třeba, velké obsazení... Snad jen ta vzdálenost od mého domova je trochu nepraktická.

Na muzikály se pravidelně jezdíš dívat i do ciziny, jak si v porovnání se zahraničím stojí muzikálové divadlo u nás – a konkrétně v Ostravě?

Ve světových centrech muzikálu se pochopitelně víc investuje do výpravy, kostýmů, efektů a scénických technologií. Ale nemusí to být jen o penězích. V Ostravě je znát značný posun, z regionální scény se stává významné české operetně-muzikálové divadlo. Přál bych si, aby ostravští neztratili odhodlání a třeba se taky tu a tam porozhlédli po světě. V porovnání se zahraničím nám, myslím, schází především stoprocentní přesnost.

Letošní sezóna je v celé republice plná premiér velkých muzikálových hitů – Fantom Opery, Addamsova rodina, Duch, Kočky, v Ostravě se blíží Sunset Boulevard – nezapadne Funny Girl mezi tolika hity?

Určitě ne! Náš muzikál není jen srdceryvný příběh o životě hvězdy, která pronikla téměř z ulice na vrchol obdivu amerických fanoušků. Není jenom o naději, kterou by měl mít každý z nás. Je velkolepou výpravnou show, zábavnou komedií a Monika Absolonová i Martina Šnytová podávají mimořádný výkon. *Funny Girl* bude určitě výjimečná!

A na závěr, jaký byl pro tebe opětovný návrat do Ostravy?

Uběhl rok a půl od premiéry *Fantoma Londýna*, a to je přesně ta doba, kdy se člověku začne intenzivně stýskat a těší se na setkání s těmi milými lidmi. Byl nejvyšší čas vrátit se na ostravskou zkušebnu a pak na to výjimečně ohromné jeviště a pokusit se vytvořit nový svět. Zažít další příběh, příběh Fanny Briceové a jejích nejbližších. (bp)

Lumír Olšovský (Nick Arnstein), Libor Olma (Tom Keeney), Monika Absolonová (Fanny Briceová)
Foto Martin Popelář

STOKLASA

*Budte šperkem
nejen pro své okolí.*

Prodejny:

OPAVA

OSTRAVA

OLOMOUC

PRAHA

www.stoklasa.cz

100 let od narození Miloslava Holuba

Divadlo i herecké umění fascinuje lidi už od pradávna. Je zajímavé tím, že se odehrává pouze v přítomném čase, po skončení představení přestane existovat. Tato pomíjivost by mohla vést k tomu, že velké herecké osobnosti zůstanou po smrti zapomenuty – leč není tomu tak. Silný dojem, který herecké umění mistrů svého řemesla zanechává v divácích i kolezích,

způsobuje to, že tento umělec žije dál. Je tomu tak i u **Miloslava Holuba**, herce, režiséra a divadelního ředitele. Zachovalo se nám množství filmů, ve kterých hrál, ovšem magický okamžik, kdy mistr „tady a teď“ tvořil na jevišti, už zažít nemůžeme. V únoru roku 2015 uplyne 100 let od jeho narození. Připomeňme si tedy jeho osobnost, život i množství rolí, které za svůj život ztvárnil. Doplnění textu tvoří citace samotného Miloslava Holuba, které byly uveřejněny v různých článcích.

„Podstatu vytváření herecké osobnosti vyjádřil tenkrát otec. Vychoval ze mě poctivého člověka a podpořil můj talent. Obojí je nutné. V životě můžete ujet, ale nesmíte vykolejit. Formování herce už v dětském věku je neméně důležité. Musíte získat první kontakty s tímto zvláštním světem, projít třeba i první nezdary, abyste dobře poznal, co vás čeká. A k tomu je nutné, aby se divadlo už tehdy stalo vaší první a možná jedinou láskou.“

Miloslav Holub se narodil 27. února 1915 v rodině řidičho učitele v obci Běchovice kou-

sek od Prahy. K divadlu jej přivedl jeho otec, sám nadšený ochotník, a malý Míla Holub poprvé vystoupil na jevišti ještě v předškolním věku. Poznal kouzlo divadla, viděl, jak vzniká, a byl mu neustále nablízku i při studiu na základní škole a později gymnáziu v Českém Brodě. Praktické zkušenosti získával i recitací, kterou měl možnost si procvičovat pravidelně: profesor češtiny jej totiž posílal recitovat při různých výročích. Už na gymnáziu Miloslav Holub cítil, že chce svůj život zasvětit divadlu, a proto po maturitě nastoupil na pražskou konzervatoř, kde jej ovlivnili především pedagogové Milan Svoboda, Anna Iblova a Jiří Plachý. Absolutorium složil v roce 1939 a ihned poté nastoupil do Východočeského divadla Pardubice, kde setrval jednu sezónu. Proběhlo tam pro něj důležité setkání – v Pardubicích jako režisér působil Antonín Kurš, který Holuba svým přístupem a schopnostmi inspiroval a ovlivnil také jeho další působení.

Po této sezóně odešel režisér Kurš s částí

MILOSLAV HOLUB

(27. 2. 1915, Běchovice – 12. 3. 1999, Ostrava)

- narozen v rodině řidičho učitele, maturoval na gymnáziu v Českém Brodě
- 1935–1939 studium na pražské konzervatoři, ukončeno absolutoriem
- 1939–1940 angažmá ve Východočeském divadle Pardubice
- 1940–1942 angažmá v Městském divadle Kladno
- 1942–1948 angažmá opět ve Východočeském divadle Pardubice (od roku 1945 název Východočeské národní divadlo Pardubice), kde se stal šéfem činohry a následně ředitelem
- 1948–1949 angažmá ve Svobodném divadle v Brně
- 1949–1986 angažmá ve Státním divadle v Ostravě
- 1953–1956 ředitelem Státního divadla v Ostravě
- 1954 získal vyznamenání Za vynikající práci a obdržel Cenu města Ostravy
- 1965 stává se zasloužilým umělcem
- 1988 získává ocenění národní umělec
- jeho manželkou byla herečka Jiřina Froňková
- kromě divadla spolupracoval s rozhlasem, filmem (například legendární *Král Šumavy*) a televizi (podílel se na prvním vysílání ostravského studia ČT – recitoval báseň P. Bezruče *Ostrava*)
- podílel se na založení hudebně dramatického oddělení ostravské konzervatoře v roce 1972, stal se jeho vedoucím a pedagogem

Jako Othello v inscenaci OTHELLO (premiéra 14. 9. 1957)

Foto František Krasl

souboru (i s Miloslavem Holubem) do Městského divadla v Kladně. Z mnoha postav, které v době svého působení v Kladně Holub ztvárnil, jmenujme alespoň postavu Jana Pičky ze hry Zdeňka Štěpánka *Nezbedný bakalář*. Tuto postavu si Štěpánek napsal přímo „na tělo“, o to zajímavější je fakt, že když v Kladně v této roli hostoval sám Zdeněk Štěpánek, tehdy už slavný herec, dobový tisk označil Štěpánkovu i Holubovu interpretaci postavy za srovnatelnou (a to oba herce dělila míra zkušeností i věkový rozdíl 19 let).

Poté, co Kurš na konci sezóny 1941/1942 opustil kladenské divadlo, vrátil se Holub do svého prvního působiště – tedy do Pardubic, kde zůstal až do roku 1948. Následovalo ještě angažmá v Brně, než se Miloslav Holub stal členem ostravské činohry, ve které setrval po zbytek svého uměleckého života – jeho ostravské angažmá trvalo celých 37 let.

„Ostrava mě zaujala už jako studenta gymnázia. Tehdy vycházela na pokračování sešitová encyklopedie pro mládež a tam jsem zahlédl obrázek, jak na ostravskou haldu vylévají strusku. Ačkoliv Kladno bylo nedaleko, něco takového jsem ještě nikdy neviděl, a ten obrázek mě tak fascinoval, že jsem na něj myslel i po příchodu do Ostra-

Jako Tartuffe ve stejnojmenné inscenaci (premiéra 13. 1. 1954)
Foto František Krasl

vy. Takže hned první nebo druhý den jsem vyšel nahoru na Slezskou Ostravu, abych ten obřad viděl alespoň z dálky. Později nás chodila dívat se na vylévání žhavé strusky celá skupina.“

Opět se zde setkal s Antonínem Kuršem, který byl v letech 1948–1952 ředitelem ostrav-

ského divadla. Pro Holuba bylo významné také setkání s Radimem Kovalem, hercem, režisérem a dlouholetým šéfem ostravské činohry. Pod jeho vedením, ale i pod vedením dalších režisérů (zmiňme alespoň Bedřicha Jansu) ztvárnil v Ostravě osobitým způsobem přes 160 rolí.

Z tohoto neuvěřitelného množství uvedme alespoň některé: Othello, Tartuffe, Dr. Roger Bartlett (*Květy a kořeny*), Jegor Bulychov ve stejnojmenném dramatu, Willy Loman (*Smrt obchodního cestujícího*), Struna (*Křišťálová noc*), John Gabriel Borkman ve stejnojmenném dramatu, Otec Demeter (*Dům pro nejmladšího syna*), Profesor (*Loupežník*) a mnoho dalších.

„Divák je také v repertoáru, rozumíte? Vždycky, když jdu na scénu, prožívám takový nedefinovatelný pocit napětí, protože vím, že tam je, že zatajuje dech, nebo naopak prožívá úlevu, jakmile obava o další osud hrdiny pomine, že se směje, nebo má na krajíčku slzy. Musíte mít vždycky na paměti, že kvůli němu tam jste. A když přijde v dešti, nebo mrazu, tím spíš na něho máte povinnost myslet...“

Miloslav Holub zemřel po dlouhé a těžké nemoci v březnu roku 1999. Rozloučení s ním se nemohlo konat jinde než na divadelním jevišti – v Divadle Antonína Dvořáka. (les)

Jiřina Froňková (Gunhilda), Miloslav Holub (John Gabriel Borkman) a Dagmar Veselá (Ella Rentheimová) v inscenaci JOHN GABRIEL BORKMAN (premiéra 6. 1. 1973)

Foto František Krasl

Při vzniku nové operní inscenace je jednou z nejdůležitějších osob asistent režie, který je profesním partnerem režiséra, jedním z jeho prvních kritických oponentů a zároveň i rádcem. V opeře Národního divadla moravskoslezského tuto funkci zastává paní **Bohuslava Kráčmarová**. Naše „Bohunka“ je synonymem profesionality, laskavosti a neuvěřitelné obětavosti. Pokud bychom mohli říci, že jsou v divadle osobnosti, které nelze ani vyvážit zlatem, určitě patří mezi ně. Zrakům diváků ale zůstává skryta, proto jsme ji požádali o malý rozhovor.

Bohunko, co si pod pojmem asistent režie může divák představit?

Myslím si, že si toho moc nepředstaví, ale řeknu vám, co si představuji já. (*smích*) Myslím si, že by to měl být takový spolupřevodce režiséra, což znamená, že prochází celým nastudováním díla, studovanou operu tedy detailně zná, může režiséra kdykoliv zastoupit, případně mu být nápomocen svou připomínkou.

Vystudovala jste operní režii na JAMU, máte za sebou několik vlastních režijních prací. Není to při vykonávání asistentké práce jinému režisérovi trochu zavazující?

Myslím si, že je to pro druhou stranu spíše výhodou. Je nejprve nutné vyčkat, do jaké míry je režisér schopen nějaký názor nebo připomínku přijmout. Osobně vždy spíše vyčkám, poté vyšlu impuls, a pokud je přijat, rozvine se detailnější diskuze a tím pádem i spolupráce.

Na kterého z režisérů v tomto ohledu nejraději vzpomínáte?

Měla jsem srdečný pracovní vztah s Roccem, který přetrvává od dob, kdy jsme byli spolužáci na JAMU. Komunikace s ním proto byla jednodušší. V Ostravě jsme spolupracovali na Janáčkově *Šárce* a Martinů *Ariadně* a na Wagnerově *Lohengrinovi*. Vždy za mnou přišel a zeptal se, co si myslím. Naopak, například s Jiřím Nekvasilem jsme se zpočátku trochu komplikovaně „ofukávali“. Prvním projektem, při kterém jsem mu asistovala, byl Massenettův *Werther*. Zkusila jsem to cestou otázek, nejprve možná trochu

nepříjemných. Poté jsme se ho ptala, zda mu tato zpětná vazba nevadí, ale řekl mi, že ji vítá a je za ni rád. Naše spolupráce je od té doby velmi otevřená, myslím si, že mi důvěřuje, za což jsem velmi ráda.

Na která díla, se kterými jste se dosud měla možnost ve své profesní kariéře setkat, nejraději vzpomínáte?

Takovou nejsrdečnější záležitostí, na které jsem „vyrůstala“, byl Giacomo Puccini. Vesměs všechna jeho díla. V poslední době jsme se ale „posunula“ zejména k české opeře, hodně k dílům Bedřicha Smetany a samozřejmě k tvorbě Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka. Ale u Smetany je to pro mne tak trochu iracionální, protože když přemýšlím o jeho dílech a jejich inscenování, je to tvrdý oříšek. Jak to dnes interpretovat, aby to bylo všechno uvěřitelné? Ale ke Smetanovi musím říci, že kdykoliv slyším jeho hudbu, zmocňuje se mne takové vlastnictví. Kdysi, když jsem poslouchala předehru k jeho *Hubičce*, doslova jsem pro jeho hudbu zahořela.

Asistentka režie Bohuslava Kráčmarová společně s Mariánem Lukáčem (Vilém Cecili) při přípravách MARIE STUARTOVNY
Foto Martin Popelář

Které z operních projektů NDM poslední doby vám přirostly nejvíce k srdci?

Můj zájem se v poslední době hodně přesunul k tvorbě Richarda Wagnera. Nastartovala to naše inscenace *Lohengrina*, což byla pro mne asi nejsrdečnější záležitost a od té doby je pro mne Wagnerova hudba doslova „hit“. (*smích*) Ale ještě při studiu na JAMU jsem nevěřila, že se k němu kdy dostanu. Právě s Roccem, který je velký wagnerián, jsme již tehdy vedli na téma Wagner velké diskuze. Tenkrát mi to připadalo trochu nudné, ale dnes si myslím něco úplně jiného. (*smích*)

Obrovskou radost jsem měla také z Dvořákovy *Armidy*, to je pro mne ve stejné kategorii, a mám moc ráda i Smetanovu *Čertovu stěnu*.

Jste zároveň i inspicentkou. Co tato práce obnáší?

Je to někdo, kdo nad inscenací bdí a řídí od inspicentského pultu jednotlivá představení. Například svolává účinkující, dává světelná nebo zvuková znamení atd. Mezi startem a koncem představení je velká dávka pozornosti – musíte mít oči i uši všude a v případě nesrovnalostí srovnat nápravu. Mám moc ráda představení, která jsou akční a která mne nutí pořádkem se udržovat v naprosté aktivitě a bdělosti.

Došlo někdy k situaci, kdy hrozilo, že by představení nemohlo být odstartováno, případně by nemohlo pokračovat?

Určitě takové okamžiky jsou. Hodinu před každým představením by všichni umělci měli být přítomni v divadle. Pokud nedorazí, hrozí katastrofa již před začátkem představení. Pokud se něco stane v jeho průběhu, kdy se například někdo někde zapomene, jsou to horké chvíle. Vždy se ale snažím sólisty maximálně včas kontrolovat, aby k podobné situaci nedošlo. Volám je tedy včas, a pokud to nevyjde napoprvé, věřím, že to zabere napodruhé. Pokud ani to nezabere, nemůžete už dělat nic. Jednou se to stalo například v *La traviatě*, kdy Alfréd marně očekával svého otce, který nedorazil. Pak nastanou vteřiny ticha, které vám přijdou dlouhé jako celý život. Naštěstí se pak Alfredův otec našel a mohli jsme pokračovat.

V opeře DNM působíte dvanáct let. Na které zpěváky ráda vzpomínáte?

Na všechny, kteří byli na svém místě včas. (*smích*) Vytvořím si často velice dobrý vztah s lidmi, u kterých najdu určitou míru srdečnosti, přístupnosti a normalnosti. Mám moc ráda, když za zpěvákem/umělcem vidím člověka. Takové lidi považuji za nejceněnější. Samozřejmě to souvisí s jejich osobností, mistrovstvím, s jejich zpíváním. Když se s podobnými lidmi potkám a jsou i ochotni přijmout nějakou připomínku, považuji to za největší projev důvěry. Moc si vážím všech členů sólistického ansámblu. Z těch hostujících zahraničních umělců mám moc ráda sopranistku Maidu Hundeling, to je jedna z mých velkých „lásek“ – souvisela s tím její nádherná Jenůfa v *Její pastorkyni* a Elsa v *Lohengrinovi*. A co se týká českých zpěváků, kteří u nás hostují, největší poklad pro českou operu je pro mne paní Dana Burešová a to je hvězda mých posledních let.

Ale divadlo by se kromě umělců neobešlo bez všech technických složek a dalších spolupracovníků, díky kterým můžeme divákům každý večer zprostředkovat umělecký zážitek. Moc jim všem děkuji, jsem tady s nimi ráda.

Moc děkuji a přeji mnoho dalších krásných profesních setkání a úspěchů! (dj)

EXTRA

NDM EXTRA (LEDEN – ÚNOR 2015)

8. 1. 2015
v 15 hodin u domu Na Desátém 23,
Moravská Ostrava
ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY
VLADIMÍRU BRÁZDOVI
NDM iniciovalo vznik pamětní desky osobnosti, která je neoddělitelně spjata se slavnou érou ostravské opery – dirigentu a skladateli Vladimíru Brázdovi (1920–2001)

17. 1. 2015
v 17.30 hodin ve foyeru Divadla Jiřího Myrona
MYSTICKÁ EROTIKA BAROKA
Taneční vystoupení – výsledek workshopu studentů JAMU s tanečnickou NDM a Lenkou Dřímálovou!
Netradiční úvod k druhé premiéře inscenace *Barocco & Carmina burana*

20. 1. 2015
v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
ODSUN!!!
Debaty o osudech německých obyvatel českých zemí po 2. světové válce. Akce se koná u příležitosti premiéry hry *Odsun!!!*, kterou uvádí činohra Národního divadla moravskoslezského. Debaty se zúčastní historik Tomáš Dvořák a autorský tým Dagmar Radová, Ivan Buraj a Marek Pivovar. Večer moderuje Libor Magdoň.

2. 2. 2015
v 17 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
SUNSET BOULEVARD
S PATRICKEM FRIDRICHOVSKÝM
Šéf souboru opereta/muzikál svým nezapomenutelným podáním představuje příběh muzikálu A. L. Webbera *Sunset Boulevard*

9. 2. 2014
v 17 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení
SERGEJ PROKOFJEV – OHNIVÝ ANDĚL
Předpremiérová beseda s inscenačním týmem u příležitosti premiéry opery Sergeje Prokofjeva *Ohnivý anděl*

24. 2. 2014
v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
RUSKÝ SYMBOLISMUS A VALERIJ BRJUSOV
Valerij Brjusov je považován za jednoho ze zakladatelů ruského symbolismu. Jak moc je symbolismem ovlivněn jeho román *Ohnivý anděl*? A jak se ruský symbolismus promítá do opery Sergeje Prokofjeva?
O jedné z nejvýraznějších osobností ruské literatury budou debatovat docent Jan Vorel a ředitel NDM Jiří Nekvasil.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šíva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

8. 1. – 28. 1. 2015
DIPLOMKY A KLAUZURY
Kurátorsky sestavený výběr z nejnovějších diplomových a klauzurních prací studentů a čerstvých absolventů ITF. Ve spolupráci s ITF SU v Opavě. Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

24. 11. 2014 – 9. 1. 2015
Marek Pražák: KRAJINA ZE VNITŘÍ

12. 1. – 6. 3. 2015
Marta Kolářová: OBRAZY
Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 12. ledna od 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Výstavy se konají ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

Po 25 letech, které uběhly od sametové revoluce, se divadlo opět na večer 17. listopadu stalo prostorem pro otevřenou diskusi. Výročí jsme připomněli debatou s významnými osobnostmi české vědy a kultury – zúčastnili se publicista Erik Tabery, spisovatel Michal Hvorecký, psycholog Jeroným Klimeš, teolog a farář Českobratrské církve evangelické Miloš Rejchrt, moderátor a komentátor Libor Dvořák a ředitel NDM Jiří Nekvasil. Moderátorem večera byl sociolog Jiří Siostzonek.

8. 1. 2015 v 15 hodin

v domě Na Desátém 23, Moravská Ostrava
ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY
VLADIMÍRU BRÁZDOVI

Operetní soubor působil v rámci Národního divadla moravskoslezského od roku 1919. Běžná praxe, kdy se na provozu operetních inscenací podíleli členové činohry a opery, byla po roce 1945 nahrazena vznikem samostatného operetního souboru.

U jeho založení stál dirigent a skladatel Vladimír Brázda. Ten se stal v roce 1945 jeho šéfdirigentem a soubor od úplného počátku pomohl výrazně formovat. Ve své funkci zůstal až do roku 1988. Velká obliba ostravské operety byla ve značné míře také úspěchem jeho práce. Vladimír Brázda byl milovníkem a znalcem zejména vídeňské operety (Straussův *Netopýr*, Kálmánova *Čardášová princezna*, Lehárova *Země úsměvů* a *Veselá vdova* nebo Millöckero-va úprava *Kouzelného údolí* ad.), ale dával prostor i muzikálové tvorbě (například jeho nastudování *My Fair Lady* v roce 1967) a podílel se na vzniku původních českých hudebních komedií. Sám složil několik operet, z nichž nejvíce byly hrány jeho *Ztřeštěné námluvy* (1950) s písňovými texty Jaroslava Seiferta a *Vysněná* (1946) s písňovými texty Josefa Kainara. Dirigoval a hudebně nastudoval nespočet baletů, operet a muzikálů nejen v Ostravě a na českých štacích, ale také v zahraničí, například v londýnské Covent Garden (1968) nebo ve Státní opeře v Drážďanech (1980). Natočil a sám konferoval nespočet hudebních pořadů Československé televize, za všechny jmenujme *Pletky paní operetky*.

Vladimír Brázda

Foto Josef Hradil

NDM iniciovalo vznik pamětní desky Vladimíru Brázdovi, kterou společně s jeho rodinou, přáteli a členy souboru opereta/muzikál dne 8. 1. 2015 odhalíme. Zároveň tak slavnostně otevřeme rok 2015 – rok operety.

Pamětní deska byla realizována za laskavé podpory Nadace Landek, statutárního města Ostrava a městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Vizuál k inscenaci

Foto Tamara Černá – SoliG

17. 1. 2015 v 17.30 hodin

ve foyeru Divadla Jiřího Myrona
MYSTICKÁ EROTIKA BAROKA

Ve dnech 16. a 17. 1. 2015 proběhne ve foyeru Divadla Jiřího Myrona společný pohybový workshop tanečníků baletního souboru NDM a studentů Janáčkovy akademie múzických umění pod vedením šéfky baletu Lenky Dřimalové. Společným východiskem bude 17. ledna premiérován choreografie *Barocco* inspirovaná duchem barokní doby. Workshop bude ukončen **17. ledna v 17.30 hodin ve foyeru DJM site-specific happeningem s živou hudbou nejen pro diváky 2. premiéry inscenace *Barocco & Carmina burana*. Srdečně zveme!**

20. 1. 2015 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

ODSUN!!! O NEZVANÝCH DOMÁCÍCH A NEVÍTANÝCH HOSTECH

Činohra NDM naplní v roce 2015 trilogii o ztrátě historické paměti (*Smrťihlav*, *Za vodou*) závěrečným dramatem *Odsun!!!* Přestože se může zdát, že poválečný odsun německých obyvatel po 2. světové válce je dějinami zpracováno a uzavřená událost, autoři inscenace poukazují na fakt, že jeho následky a paralely jsou stále aktuální. **Debatě bude přítomen Mgr. Tomáš Dvořák, Ph.D.**, který pracuje v Historickém ústavu Filozofické fakulty MU v Brně, kde vede Centrum pro studium moderních dějin a multikulturní společnosti. Je spoluautorem publikace *Německy mluvící obyvatelstvo v Československu po roce 1945* (2010) a rozsáhlé monografie *Vnitřní odsun 1947–1953. Závěrečná fáze „očisty pohraničí“ v politických a společenských souvislostech poválečného Československa* (2012).

Debaty se zúčastní také autorský tým *Odsunu!!!* Dagmar Radová, Ivan Buraj a Marek Pivovar. Večer moderuje Libor Magdoň.

18. 2. 2015 v 17 hodin

v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení

SUNSET BOULEVARD

S PATRICKEM FRIDRICHOVSKÝM

Pro Američany se stal symbolem marnivosti. Sunset Boulevard je však místem, kde se psala historie filmu. Stál zde první ateliér společnosti Fox, bulvár dodnes patří mezi žádané adresy a bydlí zde největší filmové hvězdy. Na Sunset Boulevardu se odehrává jeden z nejlepších amerických filmů 20. století, který o desítky let později inspiroval k napsání velkolepého muzikálu. Ten zazní v Ostravě v české premiéře!

Šéf souboru opereta/muzikál svým nepomenutelným podáním představuje příběh muzikálu Andrewa Lloyda Webbera *Sunset Boulevard!*

24. 2. 2014 v 18 hodin

v Antikvariátu a klubu Fiducia

RUSKÝ SYMBOLISMUS

A VALERIJ BRJUSOV

Ohnivý anděl je co do volby hudebních prostředků nejmodernější Prokofjevova opera. Skladatel byl fascinován románem symbolisty Valerije Brjusova (vyšel roku 1908) o démonech, vidině ohnivého anděla Madiela, posedlé dívky Renatě a o rytíři Ruprechtovi. Byl okouzlen Brjusovovým geniálním spojením historické mystifikace se skutečnou historií, sám se zajímal o kabalu, znal díla ruského náboženského filozofa Vladimira Solovjeva i symbolistů Dmitrije Merežkovského, Alexandra Bloka či Alexandra Bělého.

Jedním z Brjusovových literárních vzorů byl Edgar Allan Poe, kterého překládal do ruštiny. Podobně jako je tomu u Poea, náleží i k Brjusovovým prostředkům prolínání reality a fantazie. Dalo by se říci, že stojí jednou nohou v romantickém okouzlení snem a ireálnem a druhou už na prahu surrealismu. Zajímal se o spiritismus, sbíral okultistickou literaturu a k *Ohnivému andělu* vypracoval obsáhlé komentáře, jež román posunují k fikci vědecké publikace.

O ruském symbolismu, Valeriji Brjusovovi a *Ohnivém andělově* debatují Jan Vorel a Jiří Nekvasil.

(mk, dj, př)

Valerij Brjusov

12. 1. – 6. 3. 2015

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 12. 1. v 18 hodin

Marta Kolářová: OBRAZY

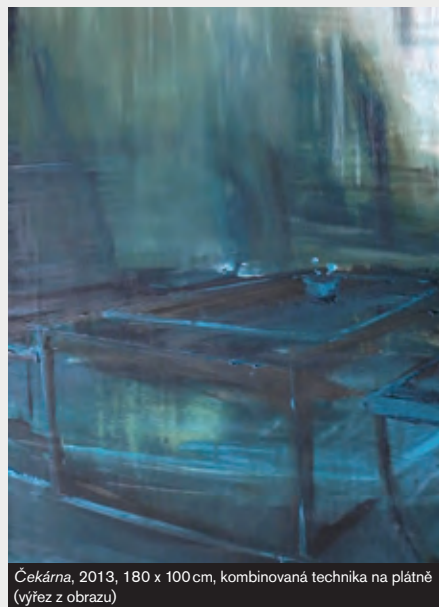
V obrazech Marty Kolářové lze jednoznačně definovat plejádu ryčích a vytříbených prvků klasické malby. Autorka je ve své tvorbě ještě umocňuje tím, že přikládá velký význam odstupňování emocionálního vnímání malovaného objektu. Snaží se o zachycení vnitřní psychologie věcí a jemné energie kontaktu elementárních vlastností subjektu a objektu, tedy malíře i malovaného. Z tohoto hlediska lze bezesporu velkou část tvorby Marty Kolářové považovat za dědictví realistické tradice v českém malířství.

V průběhu posledních dvou až tří let prošla díla Marty Kolářové zřetelným vývojem. Průvodním a nejvýraznějším znakem proměny její malby je

inovovaná barevnost, jež se stává méně rafinovanou, zato je více malířská, pevně uchopená a jasně formulovaná. Jde nepochybně o výraz vyššího uměleckého sebevědomí, jež s sebou může nést jistá rizika, pro jejich latentní přítomnost v díle Marty Kolářové však pro danou chvíli nic nesevědí.

Marta Kolářová není malířskou architektkou, čímž se zcela liší od většiny současných „krajínářů“. Rozdíly v přístupu jsou jednoznačné. Malířce pro vytvoření dalšího prostoru nestačí jednoduchá horizontála a pletivo vertikál. Malířkost, pohyb a smyslové kvality jsou srozumitelně předvedeny na úkor nouzové jednoduchosti a falešného mystéria, pregnantní konstatování na úkor zbytečné dramatičnosti.

Marta Kolářová plynne hovoří aktuálním výtvarným jazykem, dokáže jej však bravurně a srozumitelně překódovat do klasické noblesy a nevidané vnitřní monumentality. (dm)

Čekárna, 2013, 180 x 100 cm, kombinovaná technika na plátně (výřez z obrazu)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Vychází sborník ze sympozia v NDM „Cesty ke spolupráci divadel a škol v českém a německém kontextu“

Ateliér pro děti a mládež vydává začátkem ledna 2015 **elektronický sborník příspěvků z umělecko-pedagogického sympozia „Cesty ke spolupráci divadel a škol v českém a německém kontextu“**, které v Národním divadle moravskoslezském proběhlo 10. a 11. 4. 2014.

Symposium bylo setkáním zástupců divadel, pedagogů základních, středních i vysokých škol, studentů i politických zástupců z celé České republiky. Hlavním cílem sympozia byla inspirace zahraniční i tuzemskou praxí projektů divadel a škol, do programu jsme tedy zařadili nejen přednášky a prezentace, ale také praktické workshopy a diskuse. **V těch zazněla zásadní témata týkající se například téměř neexistující dramatické výchovy (jako regulérního partnera výchovy hudební a výtvarné) na základních a středních školách. Diskutovalo**

Jedna z přednášek sympozia „Cesty ke spolupráci divadel a škol v českém a německém kontextu“

Foto archiv

zástupci akademické obce (prof. Silva Macková, PhDr. Hana Cisovská, Ph.D.) i neziskových organizací zaměřených na výchovu dramatickým uměním (Hana Volkmerová – Theatr ludem, Jakub Šebesta – Divadelta).

Sborník ze sympozia najdete na **www.ndm.cz** v sekci Pro školy.

(ts)

RECENZENTSKÁ SOUTĚŽ

Ateliér pro děti a mládež ve spolupráci s NDM vyhlásil recenzentskou soutěž o cenu Josefa Krasoslava Chmelenského. Pusťte se po vzoru jednoho z prvních českých divadelních kritiků do psaní a pošlete nám do konce února 2015 recenzi na některou inscenaci NDM, případně esej na stejné téma! Zúčastnit se mohou studenti i dospělí. Více informací najdete na **www.ndm.cz** v sekci Pro školy.

Debaty na téma LEOŠ JANÁČEK A ČESKÁ MYŠLENKA se konala 23. října v Antikvariátu a klubu Fiducia. Hostem byl významný český muzikolog Jiří Zahradka, kurátor Janáčkovy archivu Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea, odborný asistent Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity *Foto Vladimír Michn*

Hrabal a pivo – dva úzce související pojmy. Předpremiérová beseda k činoherní inscenaci POSTŘÍŽINY se proto ani nemohla konat jinde než v hospodě! Ve středu 5. listopadu se U Skákavého poníka sešel inscenační tým, herci a další *Foto Josef Zajíc*

Od divadla k divadlu putovali návštěvníci ostravské NOCI DIVADEL 2014! Zastavili se ve všech ostravských profesionálních divadlech, v Divadle Jiřího Myrona se setkali s Tomášem Savkou! *Foto Martin Popelář*

Podzimní konference organizace OPERA EUROPA, která sdružuje divadla a hudební festivaly z 36 zemí, se konala v Brně a Ostravě! Účastníci navštívili kromě představení opery *Výlety páně Broučkovy* také Hukvaldy, včetně rodného domu Leoše Janáčka a sochy lišky Bystroušky *Foto Martin Popelář*

NDM získalo dne 26. listopadu u příležitosti vánočního koncertu Region pro sebe ocenění za mimořádný přínos v oblasti kultury v Moravskoslezském kraji, které uděluje Sdružení pro rozvoj Moravskoslezského kraje společně s Krajskou hospodářskou komorou. Ocenění převzal ředitel NDM Jiří Nekvasil *Foto archiv*

Festival činoherních divadel OST-RA-VAR se dožil plnoletosti – od 27. do 30. listopadu proběhl již 18. ročník. Kromě inscenací nabídl také zajímavé semináře – fotografie je z rozborového semináře v Divadelním klubu, hovoří divadelní kritik Vladimír Just *Foto Radovan Šťastný*

Pozván na premiéru činohry POSTŘÍŽINY přijal také jeden z autorů dramaturgie – pan Jiří Janků (na fotografii s Vladimírem Čapkou) *Foto Radovan Šťastný*

Nebývalý úspěch zaznamenala činoherní premiéra inscenace VECERE. Na premiéru přijel autor dramaturgie pan Kees Prins a inscenaci velmi chválil! Na fotografii s inscenačním týmem a herci *Foto Radovan Šťastný*

Dne 22. listopadu se konalo poslední představení baletního triptychu NÁVRATY DOMŮ. Baletní inscenace, která dosáhla mimořádného úspěchu na Mezinárodním hudebním festivalu Smetanova Litomyšl i v pražském Národním divadle, se hrála celkem šestnáctkrát *Foto archiv*

Vernisáž výstavy Marka Pražáka s názvem KRAJINA ZEZNITŘ proběhla v pondělí 24. listopadu. Výstavu zahájil kurátor výstavního cyklu v Galerii současné malby v Divadle Antonína Dvořáka Martin Klimeš *Foto archiv*

Mimořádný operní koncert PUCCINI GALA se konal 29. listopadu u příležitosti 90 let od úmrtí slavného skladatele. Na programu byly ukázky ze všech Pucciniho operních děl. Zároveň šlo o poslední umělecké vystoupení Roberta Jindry v pozici hudebního ředitele opery NDM *Foto Martin Popelář*

Ovacemi vestoje odměnili diváci premiéru muzikálu FUNNY GIRL, která se konala ve čtvrtek 4. prosince. Režisérem inscenace je Lumír Olšovský *Foto Martin Popelář*

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

INZERCE

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujete, platíte a tisknete v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**

obchodní oddělení – telefon: **596 276 242**

objednávky vstupenek nad 10 ks **596 276 189**

- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete si ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji NDM, obvykle jeden den před jejich konáním. Na veřejné generálky pro seniory jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

INZERCE

IMPERIAL HOTEL OSTRAVA

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

.....

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

.....

Cena na osobu (bez nápojů) 329 Kč,
děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 79 Kč,
děti 11–15 let 149 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

Nový Volkswagen Touareg.

Odpověď na každou výzvu.

Terénní automobil s komfortem limuzíny.

Nový Touareg nabízí bezpečí a dokonalé jízdní vlastnosti. Suverénní v blátivém terénu, sebejistý v betonové džungli velkoměsta. Výkonné motory V6 3,0 TDI a V8 4,2 TDI spolu s kontrolou trakce a stálým pohonem 4Motion přinášejí jistotu v každé situaci. Elegantní design vozu s bi-xenonovými světlomety v základní výbavě doplňuje celá řada volitelných asistenčních systémů. Vyberte si akční model Nomad nebo luxusní provedení Exclusive.

Záleží jen na Vás, jakou výzvu přijmete.

Vyobrazení vozu je ilustrativní.
Kombinovaná spotřeba a emise CO₂:
6,6 – 9,1 l/100 km a 173 – 239 g/km.

Das Auto.

Autorizovaný prodejce **Volkswagen AUTO Heller s.r.o.**
Cihelná 3160/49b, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, tel.: 596 606 230, fax: 596 606 250, e-mail: vw@autoheller.cz
Bruntálská 7, 747 07 Opava-Jaktař, tel.: 553 666 928, e-mail: vw.opava@autoheller.cz
www.autoheller.cz

PROGRAM LEDEN 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	X.	18.30	O
4.	ČERTOVA STĚNA	ZP1	17.00	O
6.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
7.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	VOP	18.30	O
8.	NABUCCO		18.30	O
9.	TRABLE S HARRYM – derniéra		18.30	Č
10.	PERFECT DAYS	PS2	18.30	Č
14.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	II.	18.30	O
15.	VEČEŘE	VII.	18.30	Č
17.	VEČEŘE	X.	18.30	Č
21.	ČERTOVA STĚNA	F	18.30	O
22.	ODSUN!!! – česká premiéra	PP	18.30	Č
24.	ODSUN!!! – první repríza	MP	18.30	Č
25.	ČERTOVA STĚNA	N	15.00	O
27.	MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)	V.	18.30	O
28.	ODSUN!!!	II.	18.30	Č
29.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
29.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	VII.	18.30	O
30.	LA SYLPHIDE	IV.	18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
5.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
9.	KUŘÁCKY		19.00	Č
23.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY – premiéra		19.00	Č
24.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY – první repríza		19.00	Č
28.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

3.	EVITA		18.30	OPTA/M
7.	QUO VADIS	F + ABEND 19&20	18.30	Č
8.	POSTŘÍŽINY	C	18.30	Č
9.	FUNNY GIRL	D	18.30	OPTA/M
10.	EDITH A MARLENE	PS	18.30	OPTA/M
13.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	V.	18.30	OPTA/M
15.	BAROCCO & CARMINA BURANA – premiéra	PP	18.30	B
16.	FUNNY GIRL	IV.	18.30	OPTA/M
17.	BAROCCO & CARMINA BURANA – druhá premiéra	MP	18.30	B
18.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		16.00	OPTA/M
20.	FUNNY GIRL	E	18.30	OPTA/M
21.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
21.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
22.	FUNNY GIRL	C	18.30	OPTA/M
23.	BAROCCO & CARMINA BURANA	D	18.30	B
24.	EVITA		18.30	OPTA/M
26.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
26.	POSTŘÍŽINY	ČP	18.30	Č
27.	DONAHA! (Hole dupy)	ABENDKL	18.30	Č
28.	EDITH A MARLENE	ZP2	18.30	OPTA/M
29.	QUO VADIS	ZP3	18.30	Č
30.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	P2	18.30	OPTA/M
31.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
DIVADELNÍ KLUB				
2.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

INZERCE

moravské sýry.sk

výroba a prodej parených sýrů

Prodej sýrových výrobků i na oslavy, svadby, rauty a catering

tel.: +420 727 831 031

PROGRAM ÚNOR 2015

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY – zájezd ND Praha		19.00	O
3.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...)	E	18.30	Č
4.	VEČEŘE	F	18.30	Č
5.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
5.	PRODANÁ NEVĚSTA		18.30	O
6.	ČERTOVA STĚNA	D	18.30	O
7.	LA SYLPHIDE	PS	18.30	B
8.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...)	N	15.00	Č
12.	POPRASK NA LAGUNĚ – derniéra	ZP3	18.30	Č
13.	NABUCCO	7P	18.30	O
14.	LA SYLPHIDE	X.	18.30	B
15.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	ZP1	17.00	O
16.	VEČEŘE	ČP	18.30	Č
18.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	F	18.30	O
19.	VEČEŘE	C	18.30	Č
20.	ZA VODOU (Dokud nás smrt...)	D	18.30	Č
22.	PERFECT DAYS	N	15.00	Č
24.	ODSUN!!!	V.	18.30	Č
26.	OHNIVÝ ANDĚL – premiéra	PP	18.30	O
27.	ODSUN!!!	IV.	18.30	Č
28.	OHNIVÝ ANDĚL – druhá premiéra	MP	18.30	O
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
3.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
8.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		16.00	Č
20.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
24.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č
27.	ROZHOVORY S ASTRONAUTY		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

4.	EVITA	ZP2	18.30	OPTA/M
5.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	C	18.30	OPTA/M
6.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
7.	EDITH A MARLENE	PS2	18.30	OPTA/M
8.	MRAZÍK		10.30	OPTA/M
8.	MRAZÍK		16.00	OPTA/M
10.	EVITA		18.30	OPTA/M
11.	MACBETH	II.	18.30	Č
12.	BAROCCO & CARMINA BURANA	VII.	18.30	B
13.	QUO VADIS	IV.	18.30	Č
15.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
15.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
17.	POSTŘÍŽINY	E	18.30	Č
19.	SUNSET BOULEVARD – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
20.	BAROCCO & CARMINA BURANA	P2	18.30	B
21.	SUNSET BOULEVARD – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
22.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		10.00	B
22.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		16.00	B
24.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ		10.00	B
25.	SUNSET BOULEVARD	II.	18.30	OPTA/M
26.	FUNNY GIRL	VII.	18.30	OPTA/M
27.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.00	OPTA/M
27.	BAROCCO & CARMINA BURANA	P	18.30	B
28.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	X.	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
15.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP, P, P2, ABENDKL, ABEND19&20, ZP1, ZP2, ZP3
Z – zadáno

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ! Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

REPERTOÁR NDM (LEDEN – DUBEN 2015)

OPERA
Gaetano Donizetti MARIA STUARDA (Marie Stuartovna) 3. 1. (18.30), 7. 1. (18.30), 27. 1. (18.30), 17. 3. (18.30), 22. 3. (15.00), 29. 3. (17.00), 9. 4. (18.30), 15. 4. (18.30)
Bedřich Smetana ČERTOVA STĚNA 4. 1. (17.00), 21. 1. (18.30), 25. 1. (15.00), 6. 2. (18.30), 11. 3. (18.30)
Giuseppe Verdi NABUCCO 8. 1. (18.30), 13. 2. (18.30)
Leoš Janáček VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY 14. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 1. 2. (19.00), 15. 2. (17.00), 18. 2. (18.30), 3. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 5. 2. (18.30)
Sergej Prokofjev OHNIVÝ ANDĚL 26. 2. (18.30), 28. 2. (18.30), 5. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 10. 4. (18.30)
Gaetano Donizetti ANNA BOLENA (Anna Boleynová) 7. 3. (18.30), 26. 3. (18.30), 11. 4. (18.30)
Giuseppe Verdi LA TRAVIATA 13. 3. (18.30)
ČINOHRA
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 2. 1. (19.00), 15. 2. (19.00), 8. 3. (19.00)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 5. 1. (19.00), 3. 1. (19.00), 8. 2. (16.00), 20. 2. (19.00), 22. 3. (19.00)
Carlo Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ 6. 1. (10.00), 29. 1. (10.00), 5. 2. (10.00), 12. 2. (18.30)
Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík QUO VADIS 7. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 13. 2. (18.30), 3. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka POSTŘÍŽINY 8. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 17. 2. (18.30), 6. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 14. 3. (18.30), 8. 4. (18.30), 23. 4. (18.30), 24. 4. (10.00)
Jack Trevor Story TRABLE S HARRYM 9. 1. (18.30)
Liz Lochhead PERFECT DAYS 10. 1. (18.30), 22. 2. (15.00), 31. 3. (18.30), 17. 4. (18.30)
Herman Koch – Kees Prins VEČERE 15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 16. 2. (18.30), 19. 2. (18.30), 14. 4. (18.30), 24. 4. (18.30)
Ivan Buraj – Marek Pivovar – Dagmar Radová ODSUN!!! 22. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 24. 2. (18.30), 27. 2. (18.30), 2. 3. (18.30)
Felicia Zeller ROZHOVORY S ASTRONAUTY 23. 1. (19.00), 24. 1. (19.00), 28. 1. (19.00), 24. 2. (19.00), 27. 2. (19.00), 2. 3. (19.00)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 27. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 6. 2. (18.30), 10. 3. (18.30), 16. 4. (18.30)
David Jařab ZA VODOU (Dokud nás smrt...) 3. 2. (18.30), 8. 2. (15.00), 20. 2. (18.30)
William Shakespeare MACBETH 11. 2. (18.30)

ČINOHRA
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 15. 2. (14.00), 15. 2. (19.00)
Michael Cooney HABAĐURA 11. 3. (18.30), 29. 4. (18.30)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 19. 3. (18.30), 21. 3. (18.30), 24. 3. (18.30), 13. 4. (18.30), 19. 4. (15.00)
Christopher Marlowe DOKTOR FAUSTUS 26. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 1. 4. (18.30), 11. 4. (18.30), 19. 4. (15.00)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 2. 4. (18.30), 21. 4. (18.30)

BALET
Johann Sebastian Bach & Carl Orff BAROCCO & CARMINA BURANA 15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 12. 2. (18.30), 20. 2. (18.30), 27. 2. (18.30), 8. 3. (15.00)
Herman Severin Løvenskiold LA SYLPHIDE 30. 1. (18.30), 7. 2. (18.30), 14. 2. (18.30), 4. 3. (18.30), 14. 3. (18.30)
Bogdan Pawlowski – Witold Borkowski SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ 22. 2. (10.00), 22. 2. (16.00), 24. 2. (10.00)
MEZINÁRODNÍ GALA 27. 3. (18.30)
Sergej Prokofjev POPELKA 23. 4. (18.30), 25. 4. (18.30), 30. 4. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 3. 1. (18.30), 24. 1. (18.30), 4. 2. (18.30), 10. 2. (18.30), 22. 3. (18.30), 24. 3. (18.30), 9. 4. (18.30), 18. 4. (18.30)
Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart FUNNY GIRL 9. 1. (18.30), 16. 1. (18.30), 20. 1. (18.30), 26. 2. (18.30), 4. 3. (18.30), 20. 3. (18.30), 10. 4. (18.30), 22. 4. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 10. 1. (18.30), 28. 1. (18.30), 7. 2. (18.30), 2. 4. (18.30), 21. 4. (18.30)
Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus BRATRÁNEK Z BATÁVIE 13. 1. (18.30), 30. 1. (18.30), 5. 2. (18.30), 28. 2. (18.30), 18. 3. (18.30), 29. 3. (10.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ 18. 1. (16.00), 26. 1. (10.30), 27. 2. (10.30), 1. 3. (10.30), 1. 3. (16.00)
Pavel Helebrand KYTICE 21. 1. (10.30)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 21. 1. (18.30), 7. 3. (18.30), 15. 4. (18.30)
Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček MRAŽÍK 8. 2. (10.30), 8. 2. (16.00)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 19. 2. (18.30), 21. 2. (18.30), 25. 2. (18.30), 13. 3. (18.30), 19. 3. (18.30), 27. 3. (18.30), 31. 3. (18.30), 7. 4. (18.30), 17. 4. (18.30)
Zdeněk Merta – Jiří Žáček PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA 30. 4. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

Online květiny s rozvozem zdarma

Rok budoucí, rok nadějí, ať patří vám...

Za celé Národní divadlo moravskoslezské přeje
Hana Fialová, sólistka souboru opereta/muzikál
v roli Normy Desmond z muzikálu Sunset Boulevard

Česká premiéra 19. února 2015